רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל ישיבת הוועד המנהל

יום ראשון, י"א באייר התשע"ג - 21/04/2013

נוכחים

חברי הוועדה: **אמיר גילת - יו"ר הוועדה**
יוני בן מנחם
יעקב נווה
יואב הורוביץ
לנה קריידלין
גאולה אבידן
אסתי אפלבאום

מוזמנים: **עודד בירגר**
צבי צימרמן
מרסיה צוגמן
איתנה גרגור
יראון רופין
ערן הורן
רון גזית
לינדה בר
זליג רבינוביץ
מוטי ערד
יוסי כהן
איתן שור
משה נסטלבאום
מודי בן צבי

היו"ר, אמיר גילת: אני פותח את ישיבת הוועד המנהל. הנושא הראשון זה הכללים דווקא, מכיוון שאנחנו מוגבלים בלוחות זמנים, להעביר אותם בזמן לאישור הכנסת. אנחנו ביקשנו מהלשכה המשפטית לתת כמה נושאים סביב הכללים האלה. אסתי, התייחסי בבקשה למה שמפריע לך.

מרסיה צוגמן: אחרי התיקונים או לפני?

היו"ר, אמיר גילת: בואו נעשה את זה אחד אחד. על מה את רוצה להתעכב, על האינטרנט, על החסות?

אסתי אפלבאום: על החסות. איפה זה שאנחנו יכולים להפיק גם? יש שם משפט שהוא קצת- - -

מרסיה צוגמן: בסעיף 13, 'הפקת הודעת חסות אינה באחריות נותן החסות לחשבונו, הרשות תהיה רשאית לבקשת נותן החסות להפיק בעצמה את הודעת החסות, בכפוף לקיום אמצעי הפקה זמינים בעת הבקשה, בכפוף לתשלום על פי תעריפון- - -

אסתי אפלבאום: לא, זה לא הנוסח האחרון. הנוסח האחרון, אמרנו, שהרשות יכולה גם לעשות הודעות חסות, שהרשות תהיה רשאית גם להפיק את ההודעות החסות האלה ולגבות על כך כסף.

מרסיה צוגמן: לבקשת נותן החסות.

אסתי אפלבאום: ברור.

מרסיה צוגמן: זה מה שכתוב פה, הרשות תהיה רשאית להפיק בעצמה את הודעות החסות.

אסתי אפלבאום: אין לך את העותק הסופי.

היו"ר, אמיר גילת: תקריאי.

מרסיה צוגמן: 'הרשות רשאית, לבקשת נותן חסות להפיק בעצמה את הודעת החסות בכפוף לקיום אמצעי הפקה זמניים בעת הבקשה'.

אסתי אפלבאום: מה זה 'בכפוף לקיום אמצעי הפקה'? צריך להוריד את המשפט הזה. אם נותן החסות מבקש שאנחנו נפיק לו ומשלם על זה כסף הרשות תפיק. יש מלא במאי פרומו ברשות. ה'בכפוף' זה לא עניין משפטי, זה עניין ניהולי, נראה לי. את מבינה מה אני אומרת, מרסיה?

מרסיה צוגמן: כן, בסדר, אין בעיה, חשבתי שזו דרישה שלכם. 'ובכפוף לתשלום על פי תעריף שייקבע על ידי הרשות'.

אסתי אפלבאום: מצוין. אחר כך יש את הסעיף שאומר מתי מותר לך לשדר את הודעת החסות.

מרסיה צוגמן: אוקי. סעיף 8. אתם ביקשתם למחוק. מה שהיה היה איסור לשדר הודעות חסות בתכנית תחקירים, תכנית בענייני היום, תכנית העוסקת בענייני כלכלה, כספים, השקעות או צרכנות, אם עיסוקו של- - -

אסתי אפלבאום: רק אם העיסוק של נותן החסות נוגע במישרין לנושא התכנית, אבל אם לא, אפשר הודעות חסות בתכניות האלה. זאת לשון החוק.

דבר נוסף, סעיף 9ג'. יש פרטים לגבי עיסוקו, סוג מוצריו, 'ובלבד שהיא לא תכלול תיאור איכותי או השוואתי של מוצר או שירות, מחירו, דרכי שיווקו, או הכתובת של מקום רכישתו ולא תכלול עידוד...'. אין לי שום בעיה עם הסעיף, למעט המילה 'תיאור איכותי'.

מרסיה צוגמן: תיאור איכותי זה הבג"צ. בג"צ רשת. אנחנו צריכים לשמור על כך שאנחנו נשמור שזאת תהיה הודעת חסות ולא להיכנס לשטח של פרסומת. הגבול בין החסות לבין פרסומת הוא מאוד מאוד עדין. אם אנחנו אומרים משהו איכותי על מוצר אז כבר נכנס קטע של פרסומת, של לשווק את המוצר.

אסתי אפלבאום: אם את תאמרי משפט כמו 'יצרנית נעלי ספורט שהיא זוכה שנה שנייה בתואר המוצר הנבחר', סתם, זה איכותי?

מרסיה צוגמן: זה לא תיאור מוצר, זה תיאור העסק.

אסתי אפלבאום: אז הוא לא יכול? למה מפריע לי בקטע האיכותי? כי אין לו מה להגיד על עצמו חוץ מלהגיד 'אני יצרן נעלי ספורט'.

מרסיה צוגמן: נכון.

אסתי אפלבאום: שזה דבילי קצת.

מרסיה צוגמן: נכון. אז אנחנו משחקים עם זה. אנחנו משחקים עם זה, אנחנו אומרים 'אני יצרן נעלי ספורט בתחרויות'.

אסתי אפלבאום: תקשיבי, מרסיה, אני משאירה את זה לשיקולך. אני הייתי מורידה את המילה איכותי, כי בלי איכותי אין לו מה להגיד על עצמו. אם את אומרת שזה היה בבג"צ בלשון הזאת של הסעיף, אז תורידי, אנחנו לא נעשה משהו שהפסיקה לא מתירה לנו. אם את יכולה לבדוק את העניין הזה, אז- - -

מרסיה צוגמן: בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: מה עוד?

אסתי אפלבאום: אני חושבת שאלה היו שלוש ההערות שלי.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז אנחנו מאשרים את כללי רשות השידור-הודעת חסות, כפוף להערות של אסתי. אם אין מניעה, בג"צית או אחרת, אנחנו מאשרים אותם. אם אפשר תתניעו את זה ואנחנו מאשרים כל נוסח בהתאם לרוח הדברים שנאמרו פה.

אסתי אפלבאום: אתם עברתם על הכללים, גם על זה וגם על זה, נכון? זה כבר אחרי שזה עבר אתכם? בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: אינטרנט אישרנו בלי הערות.

אסתי אפלבאום: את זה אישרנו בלי הערות.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז כללי פרסום באינטרנט מאושרר.

מרסיה צוגמן: בכפוף להערות.

היו"ר, אמיר גילת: אינטרנט?

מרסיה צוגמן: אינטרנט אישרתם.

היו"ר אמיר גילת: ותשדירים לטובת הציבור גם אישרנו, נכון? לא היו שם הערות.

אסתי אפלבאום: התשדירים, ביקשנו לעשות את זה בזמן קהילה.

מרסיה צוגמן: אבל החוק לא מאפשר לנו לעשות בזמן קהילה. בחוק כתוב תשדירי שירות בתשלום. אני אראה לך את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אני שואל אחרת, האם הרשות רשאית לקבוע, בלי קשר לזה, שהיא עושה ביוזמתה, היא מחליטה שנושא המלחמה בתאונות דרכים גם חשוב והיא מבקשת ביוזמתה לקדם תשדירים בנושא הזה. זה אפשרי?

מרסיה צוגמן: אז זה לא תשדירים, אז אתה מקדם תכניות על זה.

היו"ר, אמיר גילת: לא.

אסתי אפלבאום: לא, ג'ינגל, נניח, של אור ירוק, או כמו נניח בגלי צה"ל, הם נותנים מקום לעמותות, לכל מיני, למבצעי התרמה.

היו"ר, אמיר גילת: אסתי, בואי נחריג את זה מהכללים, כי אם אי אפשר ממילא אי אפשר, ופה מדובר על תשדירים שהם בכסף. מה שאת אומרת, אם אני מבין אותך נכון, אלה תשדירים שהרשות תיזום בעצמה ללא תרומה כספית.

אסתי אפלבאום: לא. אני רוצה כמו בגלי צה"ל, שיהיו נושאים מסוימים שאנחנו נוכל להגיד שאנחנו מוכנים על חשבוננו לשים אותם- - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, זו החלטת מליאה. יפה, אז בואו נחריג אותם.

אסתי אפלבאום: לא, כי מה שראיתי אז בנוסח, שאנחנו הולכים ל- - - ואסור לנו ל- - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אבל בואו נקבל החלטה אחרת- - -

מרסיה צוגמן: הנה, 'הרשות רשאית לשדר', סעיף 25ג(ב) לחוק, 'במסגרת שידוריה תשדירים לשירות הציבור תמורת תשלום'.

היו"ר, אמיר גילת: רשאית, היא לא חייבת. אז היא רשאית גם בלי תשלום, נכון?

יואב הורוביץ: המילה רשאי זה חייב בשפה משפטית.שתדעו, אני כבר בדקתי את זה.

מרסיה צוגמן: אם אני לא טועה כשדנו בהצעות החוק, אני צריכה לבדוק בפרוטוקולים של הוועדה שדנה בתיקון בחוק, כי לא היה סעיף שדיבר על תשדירי שירות על תיקון בחוק רשות השידור. אם אני זוכרת נכון, זה עלה לדיון ונקבע במפורש שזה יהיה בתשלום. אני יכולה לבדוק בפרוטוקולים.

אסתי אפלבאום: בואו נסכם ככה. תבדקי מה היה בוועדה, אני אישית חושבת, ואתם תגידו מה ההליך הנכון לעשות את זה, שדווקא מליאת רשות השידור, ההנהלה, תיזום מהלך שבו היא אומרת ש-10%, 15%, 2%, רבע אחוז, 50%, יוקדשו לזמן קהילה על פי שיקול ההנהלה לצורך קידום נושאים שנמצאים במרכז סדר היום הציבורי, כמו תאונות דרכים, כמו אקי"ם, לא יודעת, תקבעו אתם את הדברים האלה, ובלי להתחייב, זה יכול להיות ב-12 בלילה, ב-3 לפנות בוקר. בעיניי, זו המהות, היה לנו דיון בישיבה הקודמת על השידור הציבורי, זה הציבורי.

היו"ר, אמיר גילת: פרט לכך הכללים מאושרים, ותודה לאסתי על תרומתה לגיבושם. תעבירו לי בבקשה נוסח מתוקן ביום-יומיים הקרובים כדי שנוכל לעמוד בזמנים ולהעביר את זה לבית המחוקקים.

עדכון רפורמה בתקציב 2013. אני מחבר את זה ביחד, תיכף נשמע עדכון מהמנכ"ל. אנחנו, כזכור, קבענו שאנחנו מוכנים להביא את התהליך הזה לסיום, אנחנו נמצאים ברבעון השני של 2013 ואנחנו עובדים בתקציב שהוא תקציב מניח רפורמה, שמתוך אחריות ציבורית החליטה ההנהלה, וגם הצטרפה לזה דרישה של האוצר, בלי קשר, לעבור לתקציב אין רפורמה והחל מה-1 במאי אנחנו ניאלץ לעבור לתקציב של אין רפורמה אם לא ייחתם ההסכם עד אז, או החלטה. אני מזכיר שאישרנו את העקרונות של קיצוצים בסך 140 מיליון שקל, זה הועבר לוועדת הכספים, וכפי שכתבתי גם במייל, אני רק אומר את זה פה בדיון פרונטלי, היו לחברי ועדת הכספים כמה הערות לגבי התמהיל של הקיצוצים והעיקרון המנחה שנקבע על ידי הוועדה

היה צמצום ככל הניתן בפגיעה בתוכן ובפיתוח טכנולוגי. ההנהלה אמורה להביא תכנית מעודכנת ולהעביר תכנית מעודכנת שתידון מחר בישיבה נוספת של ועדת הכספים ואז זה חוזר לוועד המנהל לאישור ההמלצות ולדחיית ההמלצות של ועדת הכספים. אז אני רק מעדכן, זה היה עקרונות, ועדת הכספים עשתה כמה שינויים בעקרונות, מחר הם מסיימים את הדיון ואז זה חוזר לפה, עבודה ללא רפורמה. כולנו, אני חושב, מקווים שלא נצטרך את התקציב הזה ושהתקציב שיהיה ב-1 במאי ימשיך להיות תקציב של יש רפורמה עם רפורמה. עכשיו אנחנו עובדים עם תקציב של יש רפורמה בלי רפורמה, שזו הבעיה, כי גם ציבורית וגם פיננסית זה לא נכון.

יואב הורוביץ: אני חושב שצריכה להישמע מפה אמירה מאוד ברורה שאומרת שזה לא- - - הרי זה משחק במספרים, ברור שאם לא מאושרת הרפורמה אין תכלית לרה ארגון. שלא ישתמע ממה שאנחנו אומרים שאנחנו יכולים לגבש תקציב, כמו הכנסת שמשתמשת ב-1 חלקי 12 כשלא מאושר תקציב וכן הלאה ואפשר להתגלגל. אני אגיד יותר מזה, אני פה גם ממליץ לחבריי, בוועד המנהל והמליאה, מכיוון שבסופו של דבר, הרי מה המשמעות של חיים ללא רפורמה? המשמעות היא שמכיוון שאי אפשר יהיה לקצץ בכוח אדם, או להתייעל, ואי אפשר לבצע את הדברים, כדי שאנחנו באותם חודשים שבהם נפעל בתוך אותו תקציב מאולץ, נעמיק את הבעיה ואני אומר, אני לא רוצה לבחור במינוח מדויק, אבל אנחנו צריכים להעביר מסר החוצה שאנחנו גם נמליץ לא להמשיך בכלל באופן הזה, כי האחריות שלנו היא לא למצוא איזה שהיא נוסחה מתמטית שתאפשר לנו זה וזה אלא להגיד שאם לא אז צריך לסגור. צריך להגיד את זה, אנחנו צריכים להיות אלה שיוזמים את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אני אחדד את זה עוד מעט, אני רק רוצה קודם כל דיווח על הרפורמה ונתחיל עם העניין האופטימי. רק עשיתי סדר. בגלל שאישרנו עקרונות תקציב ו-וועדת הכספים שינתה את התמהיל, רציתי להביא את זה לפה מעבר למייל

שכתבתי, ושוב זה יחזור לפה לאחר הדיון הנוסף בוועדת הכספים. אבל בואו נהיה כולנו אופטימיים שיש רפורמה.

יוני בן מנחם: אפשר להתחיל עם מה שיואב אמר. אנחנו קיבלנו הנחיות מוועדת הכספים בדיוק לעשות את ההיפך ממה שאתה אומר. בדיוק לעשות ההיפך, להראות שאנחנו יכולים להפעיל את הרשות למרות שאין רפורמה. אלה ההנחיות שאנחנו קיבלנו. תקרא את ההחלטות ותראה.

יואב הורוביץ: לא, לא- - -

יוני בן מנחם: אוקי, בוא נראה את ההחלטות ונראה מי צודק.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני עכשיו שואל, בואו נדבר רגע על הרפורמה. תיקון רפורמה, קודם כל איפה אנחנו עומדים מבחינת הרפורמה?

יוני בן מנחם: זליג, בבקשה.

זליג רבינוביץ: מה השאלה? מה הסטטוס של מה, של המגעים עם הוועדים?

היו"ר, אמיר גילת: מה מפריד בינינו לבין הרפורמה?

זליג רבינוביץ: אנחנו העברנו הכול לוועדים. נכון לעכשיו זה בידיים שלהם, כל הרשימות, הכול אצלם. אין שום בעיה. הם גם לא טוענים אחרת, אגב. הם גם סיפרו לך את זה, לא? אמר לי דני שהוא דיבר איתך על העניין של ה- - - ככה הוא אמר לי, בכל אופן, אולי הוא טעה, אבל שהם מתקדמים, כל הרשימות אצלם, צריכים להציב את זה רק מול השכר, מול איתַי, וזהו. מבחינתנו אנחנו מחכים רק לנוהל של אדם מילוא, אם זה הגיע אני לא יודע, זה בעשייה כבר. זה עשוי כבר?

דובר: לא, זה לוקח זמן, כי הם עובדים על זה.

זליג רבינוביץ: אוקי, אבל זה לא עוצר את הרפורמה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אחת, שתיים שלוש, מה מפריד בינינו לבין הרפורמה?

זליג רבינוביץ: שום דבר. להציב את השמות - - - הם קיבלו מאיתנו הכול, עכשיו זה בידיים שלהם.

היו"ר, אמיר גילת: מה מפריד?

זליג רבינוביץ: שאל אותם, שיבואו לחתום. אני אומר לך כבר שנה וחצי ששום דבר לא מפריד.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו מוכנים לשים על השולחן את ההסכם?

זליג רבינוביץ: כן, לא רק זה- - -

היו"ר, אמיר גילת: על מסמכיו, צרופותיו ו- - -?

זליג רבינוביץ: כן. פרט לנהלים שנמצאים באדם מילוא, שהם לא תנאי מתנה, אפשר להמשיך גם בלעדיהם.

היו"ר, אמיר גילת: בשבוע שעבר אמרתם שבוע.

זליג רבינוביץ: לא, אמרנו שבועיים, אתה אמרת שבוע ואני אמרתי שלא נעמוד בשבוע. לא עמדנו.

היו"ר, אמיר גילת: - - - אמר שבוע, המשנה למנכ"ל אמר שבוע.

זליג רבינוביץ: לא נכון, אני אמרתי בדיוק מה שאמר המשנה.

דובר: נוהל הנוכחות, זה נוהל נוכחות.

דובר: נוהל נוכחות יהיה מוכן עד- - - היום עשינו לו הגהה אחרונה.

זליג רבינוביץ: בסדר, זה יהיה מוכן. חבר'ה, זה לא מה שעוצר את הרפורמה, זה גם לא עצר אף פעם את הרפורמה.

יו"ר, אמיר גילת: מה עוצר את הרפורמה?

זליג רבינוביץ: שום דבר, שיחתמו. הרי הם ניסו לסחוט יותר כספים, נכון? וחיכינו לממונה על השכר. ישבו עם הממונה על השכר, גם אמרו שהם צריכים להעביר טיוטה, הם צריכים להעביר את הטיוטה, אנחנו מבחינתנו עשינו הכול.

יוני בן מנחם: מה שהיה חסר, על מנת לחדד את מה שזליג אמר, זה שמות כדי שיוכלו לעדכן את הנספחים. מי שצריך לעדכן את הנספחים זה החשב, איתי, החשב שלנו, והם קיבלו את כל השמות מזליג. ודני זקן, תתקן אותי אם אני טועה, זליג, אמור היה הבוקר להעביר את זה לאיתי.

זליג רבינוביץ: נכון, ואיתי סימס לי לפני שעתיים שהוא עדיין לא קיבל את זה.

היו"ר, אמיר גילת: ודני יודע שאיתי לא קיבל את זה?

זליג רבינוביץ: שאלתי את דני לפני- - - הנה, 'למה לא העברת את רשימת העובדים?' הוא החזיר לי, 'עובד על זה, יהיה אצלו עוד מעט'. סימן שאנחנו בסדר, מחכים שהוא יגמור לעבוד על זה ולהעביר. אני מצטט לך אס.אמ.אס של דני, אני שואל את דני למה לא העברת ליראון את רשימת העובדים, סימן שאלה, הוא מחזיר לי, 'עובד על זה, יהיה אצלו עוד מעט'.

מרסיה צוגמן: סימן קריאה.

זליג רבינוביץ: לא, בלי, הוא שם נקודה בסוף. הלוואי שהוא היה שם סימן קריאה, זה כבר- - -

היו"ר, אמיר גילת: תנו לי את התרחיש שלכם, מתי הם צריכים לחתום? מחר, מחרתיים?

זליג רבינוביץ: אני מאמין שאפשר לגמור את זה תוך מספר ימים, יומיים-שלושה אפשר לחתום, כמובן בהחלפת טיוטות עם הייעוץ המשפטי.

היו"ר, אמיר גילת: מרסיה, יש טיוטות מוכנות להחלפה?

מרסיה צוגמן: אני יודעת שהם עובדים על זה.

היו"ר, אמיר גילת: מי זה הם?

זליג רבינוביץ: האגודה.

היו"ר, אמיר גילת: האם כל היושבים בחדר, מההנהלה ומהלשכה המשפטית, יודעים את המשמעות של לוח הזמנים? האגודה יודעת, אני מניח, נכון? נאמר להם.

מרסיה צוגמן: כולם קיבלו את המכתב שלך.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, זה, יואב, לגבי אם יש רפורמה. אני לא רוצה להיכנס לתוך הפינג-פונג הזה, אבל אני עוד לא מבין, זליג, או המנכ"ל, מתי על השולחן יהיה את הנייר החתום על ידי רשות השידור שאנחנו מזמינים את האגודה לחתום.

זליג רבינוביץ: עד שיעבירו למרסיה את הטיוטה, מרסיה תבדוק את הטיוטה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, רק שנייה. מי מעביר למי טיוטה? הטיוטה היא של רשות השידור.

מרסיה צוגמן: של רשות השידור, אנחנו מחכים להערות שלהם עם ההסכמות שהם הגיעו- - -

היו"ר, אמיר גילת: עבר נוסח אחד שלהם?

מרסיה צוגמן: מזמן. עברו כמה נוסחים. הפינג-פונג הזה מחכים ל- - -

היו"ר, אמיר גילת: עד מתי נחכה? עד יוני, יולי, אוגוסט, ספטמבר, אוקטובר?

זליג רבינוביץ: אמיר, זו שאלה שאנחנו לא יודעים לענות עליה. אני לא יודע, אני מקווה שלא נחכה, אבל זה לא תלוי בנו, זה כבר- - -

היו"ר, אמיר גילת: אני שואל.

זליג רבינוביץ: אני באמת, בהן צדק, לא יודע לענות על השאלה הזאת. אני יודע לענות מה שעניתי לפני שנה, שזה כבר היה צריך להיות חתום מזמן.

היו"ר, אמיר גילת: מרסיה, מה- - -

מרסיה צוגמן: ביום חמישי, לפי מה שהבנתי מעורך הדין שלהם, הם ישבו עם היועץ הכלכלי שלהם, עורכי הדין שלהם ישבו עם היועץ הכלכלי שלהם, כדי לקבל את כל ההסכמות שהם הגיעו מול הממונה על השכר והם היו אמורים לשלוח אלינו את זה עוד ביום חמישי. ביום שישי התקשרתי אליהם לדעת אם שלחו משהו, אולי לא ראיתי, אז הם אמרו שהם עדיין לא סיימו. היום באמת לא בדקתי מה קורה.

יואב הורוביץ: מרסיה, אני רוצה לבקש משהו. ולנה, ואיפה יעקב? אני מבקש שייצא היום מכתב לאגודת העיתונאים, שאומר 'שלחנו לכם טיוטה, אנחנו ממתינים לאישורכם. אנא תשובתכם'. מכתב רשמי, עם העתקים לחברי הוועד המנהל. שנדע בדיוק איפה אנחנו עומדים. יצא מכתב, יצאה טיוטה, אנחנו רוצים לדעת- - -

מרסיה צוגמן: זה לא בדיוק ככה. הטיוטה האחרונה הייתה כבר לפני חודש-חודש וחצי, משהו כזה, ואז אגודת העיתונאים ישבה עם הממונה על השכר בלי רשות השידור ומה שהם צריכים להעביר עכשיו, שאת זה הם סיכמו עם זליג, יוני,

עם ערן, לא יודעת מי היה בהסכמות האלה, שהם מעלים על הכתב- - - במקום שהממונה על השכר יגיד לרשות השידור מה ההסכמות, 'תכתבו את זה ותביאו את הטיוטה המתוקנת', הם מעבירים אלינו את מה שהוסכם עם הממונה על השכר.

יואב הורוביץ: מרסיה, לא, לא- - -

מרסיה צוגמן: אני יכולה לכתוב את המכתב הזה.

יואב הורוביץ: מרסיה, עשו פה הסכם. הדרך לעשות הסכם היא לא שהם יביאו לנו מסמך אחר. הגשנו מסמך, אני מבקש לדעת, שנדע, תפוחים ותפוחים. זאת אומרת יצא מסמך, אני רוצה שהיום ייצא מסמך שאומר 'הועבר אליכם המסמך הזה ביום זה וזה, חברי הוועד המנהל ישבו היום ותהו מתי ייחתם הסכם הרפורמה, מבקשים מכם תשובה רשמית תוך 48 שעות מה המצב של הטיוטה שנשלחה אליכם, הערותיכם' וזה הכול. והמכתב הזה שיופנה לכל חברי הוועד המנהל וזה הכול.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, זה ברפורמה. תרחיש הרפורמה אומר, לפי הערכת אגף הכספים, שבחודש ספטמבר- - -

זליג רבינוביץ: אני יכול להוסיף משהו למה שאמר יואב? זה חשוב לפני שאתה מדבר. יש הסכמות בנוסף למה שחתמו מאז. אנחנו הפעם ביקשנו אותם להביא מהממונה על השכר את ההסכמות, ולא שהם יכתבו ואנחנו נחזיר וכו' וכו'. זה מה שמעכב. הם צריכים להביא מהממונה על השכר, על דעתו, את התוספות שהוא אישר.

היו"ר, אמיר גילת: שיעשו מה שהם עושים תוך 48 שעות. אנחנו ב-23 בחודש צריכים להודיע למל"מ אם אנחנו עוברים לרפורמה או לא.

יואב הורוביץ: אם זה המצב, אם זה מה שזה, אז מה יקרה? הם יחזרו, יישבו עורכי הדין שלהם, תשלחי את זה לעורכי הדין שלהם, נכון?

מרסיה צוגמן: בטוח.

יואב הורוביץ: ועורכי הדין יגידו להם 'שלחתם לנו ביום זה וזה, אנחנו בהתאם לסיכום הלכנו לממונה על השכר, הנה ה---', יחזירו לך את זה, את תשתלי את זה

בהסכם ותחזירי להם את זה לחתימה, אבל אין דרך אחרת חוץ מלעשות את זה בצורה הזאת. בסדר?

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר עוד פעם, ב-23 בחודש אנחנו צריכים להודיע למל"מ אם אנחנו עוברים לרפורמה או לא לרפורמה. בתרחיש של אין רפורמה, לפי הערכות אגף הכספים, הרשות תהיה חדלת פירעון בחודש ספטמבר, אם לא יינקטו צעדי החירום החל מה-1 במאי, נכון?

דובר: ספטמבר-אוקטובר

היו"ר, אמיר גילת: ספטמבר זה חגים. אם לא יינקטו צעדי החירום ב-1 במאי, כשאנחנו צריכים לאזן 140 מיליון שקלים, עליהם דיברתי קודם. פה נכנס העניין של מה קורה ב-1 במאי בפועל עם הרפורמה, ולכן זו עוד סיבה טובה שאנחנו צריכים להשלים את ההיערכות ולדעת אם אנחנו כן במוד רפורמה/לא במוד רפורמה, הרבה לפני ה-1 במאי ולא ב-30 באפריל בחצות, כדי שאנחנו נדע גם להיערך. אחד הדברים זה שעון נוכחות, שהוא מבחינתכם גם חלק מהקיצוצים, השעות הנוספות וזה, או שאתם לא מדברים על שעות נוספות?

מרסיה צוגמן: לא מדברים.

היו"ר, אמיר גילת: מדוע בעצם?

יוני בן מנחם: אנחנו מקצצים בשעות הנוספות.

יו"ר, אמיר גילת: למה לא עושים שעון נוכחות - - -?

מרסיה צוגמן: לא, שעון נוכחות לא תצליח מהרגע לרגע, לשעון נוכחות אתה צריך הסכמה של העובדים וכמובן שהעובדים לא יסכימו, ואם אתה עושה קיצוץ של שעות נוספות לפי צרכי עבודה, אז אתה לא מקצץ לגמרי, אלא מקצץ לפי הצרכים, לפי סידור עבודה ובצורה מידתית, אז זה הרבה יותר קל לעשות את זה. אתה יכול לעשות את זה מהרגע להרגע. אם אתה שם שעון נוכחות אתה לא יכול בלי הסכמה.

יו"ר, אמיר גילת: ואם הם יתנגדו?

מרסיה צוגמן: לשעון? לשעון, דבר ראשון אתה לא תקצץ שום דבר בסוף, כי הם- - -

יו"ר, אמיר גילת: מה ההיבטים המשפטיים של השעון?

מרסיה צוגמן: השעון, אתה פשוט משנה את כל ההסכמות שיש לך עם האיגודים עד היום.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אין רפורמה, מה אני עושה? אני רוצה לעשות שעון בלי הרפורמה.

מרסיה צוגמן: אז אתה חייב להגיע להסכמה עם העובדים, להגיד לעובדים 'אין לי כסף, אין לי רפורמה, מה שניסינו לעשות לא הצלחנו- - -

היו"ר, אמיר גילת: מה שאת אומרת, סביר להניח שהם יתנגדו.

מרסיה צוגמן: הולכים לבית המשפט ו- - -

אסתי אפלבאום: בבית משפט לכל אחד יש 48 שעות כניסה להסכם בלחץ בית משפט.

היו"ר, אמיר גילת: מתי אני צריך לעשות את ההידברות? לפני- - -

מרסיה צוגמן: לפני, כמובן לפני.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז אני מבקש שההנהלה תפתח במקביל, בואו נחכה עוד את ה-48 שעות שהם יענו, כדי לא להרוס את החגיגה ואת האווירה הטובה ואת הרצון, והיה וביום רביעי אנחנו לא רואים שיש התקדמות, אני מבקש שההנהלה תפתח בהיוועצות עם העובדים לגבי הפעלת שעון נוכחות ב-1 במאי.

מרסיה צוגמן: אבל פה אתה לא צריך רק היוועצות, אתה צריך גם הסכמה.

היו"ר, אמיר גילת: ואם אין הסכמה אנחנו נשקול את המשך צעדינו.

יוני בן מנחם: רגע, אם אין הסכמה עם העובדים, אנחנו יכולים להכניס את זה חד צדדית?

מרסיה צוגמן: לא, אם אתה עושה משהו חד צדדי כזה, אז זה מאפשר להם להתחיל שביתות ולהכריז על סכסוך קיבוצי.

יוני בן מנחם: אם הם יגידו, בהנחה שהם יגידו לא, אז מה אנחנו עושים אז? אנחנו שמים את זה חד צדדי?

מרסיה צוגמן: אני מניחה שבאים לפה עוד פעם ושוקלים למה לא ומקבלים הנחיות מהוועד המנהל להמשיך.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, בואו נתחיל, אולי העובדים מוכנים לשעון, בואו נתחיל את הדיבורים.

דובר: הייתה פסיקה בטלוויזיה החינוכית שהכניסו את זה חד צדדית. אני ממליץ שיבדקו את זה. הייתה בטלוויזיה החינוכית בדיוק אותה הבעיה, הכניסו חד צדדית והיה דיון בבית משפט. אפשר ללמוד מהתהליך השם ולראות ולהתכונן כבר לתהליך.

היו"ר, אמיר גילת: שוב, אני מקווה שלא נזדקק לכך ושיהיה שעון אבל במסגרת הרפורמה.

יוני בן מנחם: עוד שאלה. מרסיה, לא צריך הסכמה של הממונה על השכר להכנסת השעון?

מרסיה צוגמן: לא. זה לא קשור.

אסתי אפלבאום: נהפוך הוא, זה אינטרס שלו.

מרסיה צוגמן: אנחנו חשבנו אז שאם הממונה על השכר יפעיל את האפשרות שהוא מכריז על השעות הנוספות שהעובדים שלנו מקבלים בלי שעון נוכחות כחריגת שכר אז יהיה לנו יותר קל להפעיל את זה.

אסתי אפלבאום: כמו שהוא עשה בנמל אשדוד עכשיו עם הנתבים.

היו"ר, אמיר גילת: לא, להערכתי הממונה לא יתנגד אם אנחנו- - -

מרסיה צוגמן: לא, הוא לא יכול להתנגד. אבל חשבנו, והוא לא מוכן לזה, כי בפעם הקודמת הוא הלך איתנו ולא יודעת, אמיר יודע את זה יותר טוב.

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד בעניין הרפורמה? אוקי אז אני באמת מקווה שנראה את ההתקדמות כי 1 במאי מתקרב. אז אמרנו שקודם כל אם אין רפורמה,

אנחנו בספטמבר-אוקטובר חדלי פירעון, אלא אם כן אנחנו נוקטים בצעדים החל מה-1 במאי. אז קודם כל גם דיברנו על אפשרות של שעון חד צדדית מה-1 במאי ועכשיו אני מתחבר למה שעוד לא אמרתי, לזה שהרעיון של תכנית החירום הזאת, שאנחנו מדברים עליה כרגע, היא תכנית שהיא יותר רישומית מבחינת הספרים, של איך אנחנו גומרים את 2013 בתקציב מאוזן במצב שאין רפורמה, כלומר מאזנים את הגירעון של ה-140 מיליון שקל. התרחיש, שברגע שאנחנו נגיע לצעדים הקיצוניים האלה, כולל העובדים בבית ואולי גם שעון, הוא ממילא יזרז או לרפורמה או להמשך, נקרא לזה ההידרדרות. זאת אומרת אני מסכים איתך לחלוטין, ואני מפריד בין הצורך שלנו כמוסדות להיערך לכך שאנחנו מסיימים את 2013 בתקציב מאוזן לבין ההמשך העתידי, וברור לכולנו שאנחנו כוועד מנהל לא ניתן יד להמשך קיומה של רשות השידור במתכונת הנוכחית, המקרטעת. זאת אומרת אם אין רפורמה ברור שאנחנו הולכים להמליץ על סגירת המקום.

יואב הורוביץ: אבל אני מציע שני דברים. קודם כל אני רוצה להתייחס להערה של המנכ"ל, יוני. ועדת הכספים, אני לא יודע למה היא קיבלה את ההחלטה הזאת, אבל אני חושב שרק החלטה מהסוג הזה, להיערך לזה, אני רוצה רגע להעיר ולתמוה, כי אני לא מבין את ההחלטה הזאת, או את ההוראה הזאת, להיערך לקראת, כי המשמעות של להיערך לקראת היא כאילו אומרת שאפשר לעשות את זה, ואני אומר שגם היום, אותם חודשים שחלפו בתוך 2013, שלא התבצעה, שמצד אחד אנחנו לא ממלאים את הוראות החוק, יש הרי את חוק רשות השידור החדש ויש רפורמה, בקיצור אנחנו נמצאים באיזה מין כאוס, שאנחנו כוועד מנהל ומליאה אחראים וזה כאילו אנחנו נמצאים בתוך אונייה שנוסעת לשום מקום והולכת לטבוע ואנחנו אומרים 'אולי, אולי...'. המשמעות הברורה היא, אני אומר את זה כי אני לא יודע שום דבר אחר, שאין שום סיכוי שרשות השידור ללא רפורמה תתקיים, אין שום תכנית כזאת, ואני גם לא רואה איך ועדת הכספים יכולה להנחית על המנכ"ל הוראה כזאת, זו הוראה שאי אפשר לעמוד בה.

יוני בן מנחם: היא אמרה שהיא רוצה לעשות פה סדר. תראה, אנחנו הגשנו לוועד המנהל, יש פה את ערן וערן יתקן אותי אם אני- - -

יואב הורוביץ: רגע, אבל- - -

יוני בן מנחם: רגע, אני רוצה לדבר, יש לי זכות דיבור. אנחנו ניגשנו לוועד המנהל וזה אושר בוועד המנהל, תכנית לקיצוץ ה-140 מיליון האלה, אתם אישרתם אותה, שהיא גם טומנת בחובה פגיעה בתוכן, איחוד רשתות וכו' וכו' וכו', כי כמו שאתה אומר, אי אפשר להסיע את הספינה הזאת בלי לפגוע בתוכן. באנו לוועדת הכספים, ועדת הכספים דחתה את מה שאישר הוועד המנהל ונתנה לנו הנחיות חדשות. אני טועה, ערן? הנה, ערן יגיד. נתנה הנחיות חדשות, לעשות תכנית קיצוצים ללא פגיעה בתוכן. אנחנו ישבנו ושברנו את הראש, לא הצלחנו להשלים, הצלחנו להגיע ל-100 וכמה מיליון?

ערן הורן: לא עמדנו בכל הדרישות, אבל הצלחנו להגיע ל-125 מיליון.

יוני בן מנחם: כן, ועדיין חסר לנו סכום גדול של כמה מיליונים שאנחנו יכולים להגיע אליו רק אם אנחנו מקצצים בתוכן. זה מה שבאנו ואמרנו.

יואב הורוביץ: לא, אבל, יוני, המשמעות של מה שאני שומע זה שקודם כל אין דבר כזה שוועדת הכספים נותנת הנחיה על משהו שאנחנו לא מבינים אותו.

היו"ר, אמיר גילת: קודם כל, בואו נודה על האמת, הוועד המנהל לא קיים דיון רציני בעניין הזה. גובשה לפנינו תכנית של 140 מיליון שקל וזה עבר כלאחר יד, היה לנו סדר יום עמוס באותו יום ולא היינו ערים למשמעויות הדרמטיות שגלומות בנייר הזה, שכולל סגירת רשתות, שברגע שאתה סוגר את 88, זהו, סגרת את 88, איבדת את המאזינים של 88. אין יום אחרי זה, סגרת. סגרת את מורשת, סגרת את זה, אין יום אחרי, ולכן ועדת הכספים שאני עוד פעם אומר, אלה המלצות, היא לא עוקפת את הוועד המנהל, היא ממליצה לוועד המנהל.

יואב הורוביץ: אין לנו גם מנדט לסגור אותם.

יוני בן מנחם: אבל זה מה שאישרת.

יואב הורוביץ: לא, אז אני אומר, אין לנו מנדט, לא לסגור את רדיו מורשת, לא לסגור את רדיו 88.

היו"ר, אמיר גילת: רגע. הוועד המנהל קבע עקרונות. לטובת כולנו אני אומר שהעיקרון היה לקצץ 140 מיליון שקל, שהיה בתוכו פירוט של מספר נושאים שההתעמקות בהם הייתה בוועדת כספים ולא בוועד המנהל. הוועדה ממליצה, אני עוד פעם אומר, היא לא מקבלת החלטות בניגוד לוועד המנהל, היא ממליצה לוועד המנהל, והוועדה, שעוד לא סיימה את הדיונים, מחר יש עוד דיון של ועדת הכספים, מחר תשלים את הדיונים שלה בנוגע להמלצות שהיא תעביר חזרה לוועד המנהל. הוועד המנהל יכול לקבל את ההמלצות ויכול לדחות אותן. אני רק מנסה להסביר לכם את הרציו של השינוי בדיון בוועדת הכספים כשהתכנית הזאת, לדעת חברי הכספים, הייתה עלולה להביא לנזק בלתי הפיך לכל מה שקשור להברחת הצופים והמאזינים, כי ברגע שאתה סוגר את 88 אז אין 88 למחרת היום והכוונה הייתה, היו לה שני עקרונות, צמצום בתוכן, כלומר שהפגיעה בזה שאין רפורמה לא תהיה על חשבון הצופה והמאזין והאזרח, אלא תהיה בשמנת ובשומנים שבתוך הרשות- - -

אסתי אפלבאום: מה הצמצום שעשיתם ב-125, איך הגעתם עד 125? צמצומים איפה?

יוני בן מנחם: שלחנו לכם פירוט.

דובר: --- יש שם 25 מיליון שקל ויש עוד- - -

היו"ר, אמיר גילת: אגב, יכול להיות שהצמצומים האלה יכולים לשרת אותנו בעתיד בכל מקרה, גם בתכנית של יש רפורמה. והעיקרון השני היה לא לפגוע בהיערכות ארוכת הטווח וחלק מפרויק.... אם אנחנו עוד חודשיים עושים יו טרן ויש רפורמה פתאום, כי התעשתו וזה וזה וזה, או היערכות ל-HD או היערכות למשדרים, לא יכול להיות שאנחנו פתאום נמצא את עצמנו עם המכנסיים למטה. אני אגיד את זה בצורה הכי חדה. כי אנחנו כן חייבים להיערך גם למצב שרשות השידור לא תיתן- - - יואב, אין לאף אחד כוונה להמשיך לקיים את רשות השידור במתכונת הנוכחית,

אמרתי את זה חד וחלק. אבל אנחנו אמרנו כרגע, מבחינת האחריות שלנו, אנחנו כוועד המנהל שאישר תקציב שיש רפורמה, ואנחנו כבר באפריל, לא יכולים להמשיך להתנהל בעננים ובדמיונות ובהמתנות אין ספור שתבוא הרפורמה. אנחנו, קודם כל כצעד ראשון, חייבים לגבש מתוך אחריות תקציב של אין רפורמה, אחר כך נדבר על הצעדים שנגזרים מזה שאין רפורמה. כרגע אמרתי, נדבר בעיקר על העניין הרישומי ותכנון תקציב 2013 במקרה שאין רפורמה, כי גם אם תסגור, זה לא יהיה בחודש הקרוב, אז כרגע שיהיה לנו בסיס אחראי להתנהל- - -

יואב הורוביץ: אז אני רוצה להציע משהו.

היו"ר, אמיר גילת: אבל בוא נעשה את זה כשנקבל את ההמלצות מוועדת כספים.

יואב הורוביץ: אבל אני רוצה להציע משהו, משהו שהוא גם מבצעי אבל הוא גם דקלרטיבי. אני הייתי מציע שאני וחבריי, חברי הוועד המנהל, נצהיר, נגיד, שאין אופציה כזאת, לא נבדוק, אין אופציה כזאת לקיים את רשות השידור ולעמוד בחוק רשות השידור בלי לקיים את הרפורמה וההמלצה שלנו כשזה לא קורה, קודם כל אנחנו צריכים להחזיר את המנדט, לסגור, להצהיר על זה. כי מה שקורה שכשאנחנו מייצרים אופציה אחרת אז אנחנו נותנים לצד השני, או למי שיש לו עניין, למרוח את זה עד אין קץ. יושבים כמה מאות, או אלפיים אנשים, שחיים, ואני לא אומר את זה בכעס, אבל משכורותיהם משולמות מדי חודש וזה בסדר גמור ולא יקרה להם כלום אם עוד- - - האזרח, ריקי כהן מחדרה תשלם את ה-340 שקל וזה ייכנס עוד חודש ועוד חודש והכול בסדר. אני אומר לא, אני אומר שאנחנו צריכים ליזום את הסגירה הזאת.

היו"ר, אמיר גילת: חד וחלק. אני כנראה לא מסביר את עצמי טוב. אני אומר עוד פעם, מתוך האחריות אני לא יכול להמשיך ואנחנו לא יכולים להמשיך בתקציב של המיליארד שקל שיש רפורמה. אז קודם כל אנחנו עושים תיקון בתקציב, ברור,

ואני אמרתי את זה גם שלוש פעמים ואני אומר בפעם הרביעית, שאנחנו לא נמשיך להתקיים, אני חושב שזה המסר. בואו נחכה עוד 48- - -

יואב הורוביץ: לא, צריך לבוא ולהגיד- - - מרסיה, לכן ביקשתי את מה שביקשתי ממרסיה. אני אמרתי שאני רוצה תשובה משפטית- - -

אסתי אפלבאום: אתה רוצה שבהעתק יהיה גם הממונה על השכר?

יואב הורוביץ: שיגידו לנו, אנחנו רוצים מהלשכה המשפטית לעורך הדין של זה, מתי אתם נותנים את תשובתכם. אני חושב שהוועד המנהל צריך ליזום מהלך של סגירת רשות השידור. כי מה? כי אנחנו הרי כביכול מתייחסים למשא ומתן שלנו כאיזה סוג של איומים ריקים. אני לא רואה, וחבריי, ומישהו יתקן אותי, לא רואה איך אפשר לעמוד בחוק רשות השידור, אני לא רוצה להיות זה שמקבל החלטה שסוגרת את ערוץ 88 או את ערוץ מורשת, כי זה צריך לקבל שר ממונה, הכנסת, ועדת- - -

היו"ר, אמיר גילת: קודם המליאה.

יואב הורוביץ: בהקשר הזה אני חושב שזה צריך לבוא אחרת, כי המליאה לא החליטה- - - הרי מי שהחליט לגבות מהציבור את המס הוא זה שצריך להגיד 'אני רוצה עכשיו לתת לו פחות'. אתה לא יכול להגיד, עוד פעם, לגברת, 'אני גובה ממך 340 ואני נותן לך פחות'. לא. אני חושב שהוועד צריך לצאת ולהגיד, חברים- - - כי כל הזמן מה מאגודת העיתונאים אומרים לנו? הם אומרים, אנחנו נסתדר עם האוצר. אני אומר, לא, אנחנו מזרזים את זה, אנחנו מזרזים את סגירת רשות השידור. אני רוצה שזה ייצא.

היו"ר, אמיר גילת: יואב, אני מכיר את העמדות של כל מי שיושב פה בחדר ואני חושב שכולנו תמימי דעים שאם אין רפורמה אף אחד מאיתנו לא רוצה להמליץ או להיות אחראי בצורה ישירה או עקיפה לזה שהרשות ממשיכה להתנהל במתכונת הנוכחית, ושאין פיקוח על האגרה, שהכספים הולכים לאן שהם הולכים, הזכרנו את שעון הנוכחות וכו' וכו'. זאת אומרת אני חושב שכולנו- - -

דוברת: מה הוחלט עכשיו? אם פספסתי?

היו"ר, אמיר גילת: לא הוחלט, אבל ביקשנו מההנהלה שאם אין התקדמות, שיתחילו בהידברות עם האגודה. מסתבר שצריך את ההסכמה של העובדים לשעון נוכחות.

יואב הורוביץ: אבל לי הוא אמר שלא צריכים את ההסכמה של ה- - - הוא אמר לי את זה במפורש, הממונה על השכר, אני מצטט אותו, בפגישה שאני עשיתי איתו, בהמשך למגעים. הוא אמר, אני לא מבין עד עצם היום הזה למה אתם לא מפעילים את שעון הנוכחות. קובי אמסלם, און רקורד, אמר. ואני אומר, למה אנחנו בכלל צריכים לשאול? להודיע שב-1 במאי אנחנו מפעילים שעון נוכחות.

מרסיה צוגמן: כי אנחנו כבר עשינו את זה פעם, כבר הגענו לבית המשפט ובית המשפט שלח אותנו להסכמות, בית המשפט שלח אותנו למשא ומתן, בעקבותיו נחתמו הסכמי הרפורמה, אבל בית המשפט באופן מפורש אמר שאנחנו צריכים לדבר עם העובדים אם אנחנו רוצים להגיע איתם להסכמות.

יואב הורוביץ: מה זה שנתיים אם לא לדבר?

מרסיה צוגמן: הם הסכימו לשעון הנוכחות, בתנאים.

היו"ר, אמיר גילת: יש לנו החלטה, שאם אין התקדמות תוך 48 שעות האלה ההנהלה פותחת בהידברות, לפחות נמצה את התהליך, ואני חושב שנגיע לישיבה הבאה אם אין רפורמה ונחליט את מה שצריכים לעשות.

הנושא האחרון, לפני הנושא האחרון באמת והמרכזי, זה הנושא של תכנית האבטחה. בזמנו אנחנו הנחינו את ההנהלה לקצץ את תקציב הביטחון, ההנהלה הביאה היום תכנית שאין בה את מלוא הקיצוץ שנדרש.

יוני בן מנחם: יש קיצוץ ובהתייעצות עם המשטרה עשינו התייעלות על ידי הכנסת אמצעים טכנולוגיים ואז הם הביאו את זה לקיצוץ.

היו"ר, אמיר גילת: הוועד המנהל לא ידון בפרטי התכנית, זו אחריות של ניהול שוטף ואנחנו גם לא- - -

יוני בן מנחם: אנחנו רוצים שתאשרו את זה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אנחנו לא נאשר את זה, אנחנו מאשרים מסגרת תקציבית. בזמנו נאמר שאנחנו מבקשים לקצץ את המסגרת התקציבית ומה שהבאתם לא קיצצתם.

יוני בן מנחם: קיצצנו.

היו"ר, אמיר גילת: לא בסכום ש- - - במיליון, אבל דובר על הסכומים הרבה יותר גדולים.

יוני בן מנחם: כן, אבל אי אפשר, המשטרה לא מאשרת.

ערן הורן: יש תיקון לחוק שמתייחס לעובדי הסעדה, אבטחה וניקיון שלא יאפשר לקצץ בתקציב, אלא יחייב את הגדלתו. יש הסכם קיבוצי שנחתם בין ההסתדרות לבין האוצר, שמתייחס לאוכלוסיות העובדים האלה, שהם עובדי קבלן. משרד התמ"ת כרגע בא בכל מיני טענות לגבי מכרזי ניקיון שעשינו, שהם היו בתפר של החוק, ולגבי אבטחה אנחנו קיבלנו את העלויות, אני לא רואה סרט שאפשר יהיה להפחית את העלויות, להיפך.

גאולה אבידן: החוק הזה מתייחס לשינוי נסיבות? אם המקום הזה יהיה ריק, תמשיכו להניח פה- - -

ערן הורן: לא, לא, אם לא יועסקו מאבטחים, מן הסתם לא יצטרכו לשלם להם, אבל פעם שמועסק מאבטח, אז בניגוד למה שהיה כל השנים, יש לו תנאי שכר, יש לו הפרשות שלא היו להם- - -

גאולה אבידן: אנחנו לא מדברים על תנאי שכר.

היו"ר, אמיר גילת: גאולה, עזבי את הפרטים, בגדול, כי אין לנו גם זמן. בגדול ביקשנו לקצץ מ-15 ל-7 מיליון, נכון? זה אני זוכר נכון?

אסתי אפלבאום: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אתם באים ואומרים 'אנחנו לא יכולים לעמוד ב-7 מיליון, אנחנו צריכים 14 מיליון'. נכון?

ערן הורן: אני מבין שבתכנית של הקב"ט יש הפחתה של תשומות האבטחה. כנגד הבטחת תשומות האבטחה יש השפעה מקזזת מזה שהעלות של כל תשומת אבטחה עולה בצורה משמעותית. זה כל הטיעון שלי.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו דיברנו על 7 מיליון. אני בכוונה לא רוצה כרגע להיכנס לפרטי התכנית- - -

גאולה אבידן: אז אל תאשר.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא מאשר.

יוני בן מנחם: אני רוצה להבין, המשטרה מעורבת בזה, אנחנו נדרשים למלא את הוראות החוק. אני אשלח לכם את המכתב של המשטרה.

היו"ר, אמיר גילת: אף אחד לא אומר לעבור על החוק- - -

יוני בן מנחם: אבל אתה לא מאשר, אז אתה עובר על החוק.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא דן בפרטי התכנית, לא הוועד המנהל יאשר את תכנית האבטחה, זה לא בסמכותנו, אנחנו מאשרים מסגרת תקציבית. הוועד המנהל ביקש בזמנו להקטין את עלויות האבטחה מ-15 מיליון ל-7 מיליון. אתם מבקשים היום תכנית בהיקף של כמה? 14. זה אומר פחות מיליון, שחסכתם מיליון, אז 14 אתם מבקשים?

ערן הורן: לא, אני לא יודע את הסכום.

היו"ר, אמיר גילת: כתוב שם בתכנית. אם זה לא מתבצע, זאת אומרת אם ההחלטה של הוועד המנהל על קיצוץ הסכום לא מתבצעת צריך למצוא מקור תקציבי אחר, מאיפה מגיע כסף, מאיפה ה-8 מיליון האקסטרה יבואו?

ערן הורן: התקציב של שנת 2013 לוקח בחשבון עלויות אבטחה.

יואב הורוביץ: התקציב הזה הוא תקציב של מה? של יש רפורמה או של אין רפורמה?

ערן הורן: התקציב מניח רפורמה.

היו"ר, אמיר גילת: ואין רפורמה.

יואב הורוביץ: אנחנו במצב של אין רפורמה, אז איך אנחנו מיישבים את הדבר הזה?

ערן הורן: איפה הקשר בין אין רפורמה לעלויות אבטחה?

יואב הורוביץ: אז אני אענה. כמו שאני מבין, בתקציב של יש רפורמה יש מקורות תקציביים מסוימים, בתקציב של אין רפורמה אנחנו גירעוניים וכמו שאמרו לי פה חדלי פירעון עד- - - אז אני אומר, אם אנחנו בנינו בתקציב כזה או תקציב אחר על מקורות מסוימים והם לא מתקיימים, אז איזה תקציב זה? אני לא בא בטענה, אני רק אומר, כי אני מבין שזה לא... אבל אם אין מקורות שהמקורות שהן מקורות רפורמה אז איך תכסה את זה? התשובה היא ברורה.

היו"ר, אמיר גילת: הוא אומר שמרכיב הביטחון לא משתנה בתקציב רפורמה או בתקציב אין רפורמה.

ערן הורן: כל עוד הרשות פועלת, מפעילה מתקנים ומעסיקה מאבטחים, כן.

גאולה אבידן: יואב, סליחה, בזמנו הבסיס לרצון לקצץ היה לגמרי שונה. זה לא לפגוע בשכרו של זה שמועסק, אלא שכשאתה נכנס, לדוגמה לשערי צדק, לא מקבלים את פניך ארבעה אנשים כאילו שירדתי עכשיו מאיזה שהוא- - - זה מה שביקשנו. עכשיו, אתה אומר שהמשטרה אומרת שלא, אנחנו לא רוצים להיכנס לזה ולכן לאשר לא נאשר ושהנושא יעבור לבדיקה. למה צריכים להיות ארבעה אנשים בכל מתקן, או חמישה או עשרה? אם המשטרה תאמר שהמקום דורש עשרים נגדיל לעשרים, היא אומרת שצריך אחד, שיהיה אחד. מה שהוא אמר, אנחנו לא מקצצים בשכרו של אותו אדם שמועסק, בזה בוודאי שלא.

יוני בן מנחם: זה לא מה שאני אמרתי- - -

גאולה אבידן: אבל במערכת הכוללת, במערך הכולל של איך שהמקום נראה, גם כאן וגם שם, צריך לעשות איזה שהיא רוויזיה.

יוני בן מנחם: עשינו רוויזיה. גאולה, זו תכנית אחרי רוויזיה, היה פה גם קצין בכיר במשטרה, לספר לנו קצת, אני לא יודע אם היית בישיבה הזו- - -

גאולה אבידן: הייתי בישיבה.

יוני בן מנחם: היה פה תת ניצב, לא זוכר את שמו, הוא נתן לכם סקירה, אנחנו עשינו קיצוץ בכוח אדם על ידי המרה לאמצעים טכנולוגיים כמו מצלמות וכו׳, כדי לייעל את העבודה. עשינו את הקיצוץ הזה, זה אושר על ידי המשטרה, ואתם צריכים לאשר את זה. המשטרה שלחה מכתב, שלחתי לכם את המכתב הזה באמצעות היו״ר, שאומר שזו הפרה של החוק אם אנחנו לא מאשרים את זה ולא קובעים לוח זמנים ליישום התכנית שאישרה המשטרה, וישב פה הבן אדם, תת הניצב הזה, והציג את זה בפניכם. עכשיו אנחנו צריכים להחליט, זה מתעכב כבר כמה חודשים בוועד המנהל, אתם צריכים לאשר את זה, כדי שנעמוד בדרישות החוק.

היו״ר, אמיר גילת: אז עוד פעם אני אומר, אנחנו לא מאשרים את תכנית האבטחה, זה לא התפקיד שלנו, יש קב״ט, יש מנכ״ל, יש הנהלה, הם מאשרים את תכנית האבטחה. אנחנו מאשרים את התקציב. אנחנו ביקשנו לקצץ ל-7 מיליון, אם אתם אומרים שאתם לא יכולים לעמוד בזה, צריך להביא סעיף תקציבי אחר שיכסה את העסק. זה לא עניין של הוועד המנהל. אתם תמשיכו את המגעים עם המשטרה בהתאם למה שצריך. גם המשטרה פועלת בהתאם לתקציב מאושר ונתון, ועובדה שבשנתיים האלה שאנחנו מדברים על זה, גאולה, עדיין יש ארבעה אנשים ב- - -

גאולה אבידן: לגמרי.

היו״ר, אמיר גילת: בשערי צדק עדיין יש ארבעה אנשים וזה בניין משרדים, זה לא מתקן שידור בכלל. אז אני מבקש, מה שאתם צריכים לעשות מול המשטרה, תמשיכו לעשות, זה לא- - -

יוני בן מנחם: אנחנו עשינו. אני עוד פעם מסביר, עשינו את התכנית מול המשטרה.

היו״ר, אמיר גילת: יוני, זה לא- - -

יוני בן מנחם: אתם צריכים לתת אוקי לבצע את התכנית. ההנהלה אישרה את התכנית.

היו"ר, אמיר גילת: הוועד המנהל לא יכול להחליט, זה לא בסמכותו להתעסק עם פרטי פרטים של תכנית האבטחה. זה לא אנחנו. יש הנהלה שגיבשה עם הגורמים המקצועיים, עם הקב"ט, המנכ"ל, את תכנית האבטחה. אם אתם אומרים שהתכנית חורגת תביאו סעיף תקציבי אחר ונדון בו, אבל מול המשטרה תמשיכו את המגעים שלכם.

יוני בן מנחם: אין, המגעים הסתיימו. הופיע פה הקצין בפניכם- - -

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז תצביעו על סעיף תקציבי אחר.

יוני בן מנחם: יש בעיה עם הסעיף התקציבי, ערן? שאפשר יהיה לצאת לדרך, שתגיד למשטרה שאנחנו יכולים לצאת לדרך. הם רוצים לוחות זמנים לביצוע.

היו"ר, אמיר גילת: לא, הוועד המנהל- - - כי אנחנו ביקשנו להקצות לזה 8 מיליון.

גאולה אבידן: בזמנו כשהוא היה כאן לא- - -

היו"ר, אמיר גילת: ביקשנו לקצץ.

גאולה אבידן: הוא בא ואמר שיגיש איזה תכנית והלך, לא שמענו שום חזון- - -

היו"ר, אמיר גילת: התכנית לא הביאה לקיצוץ.

גאולה אבידן: לא, גם לא שמענו ממנו, אז בזמנו כשהוא הגיע.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אחר כך הוא הגיש תכנית, היא נמצאת אצלכם. אני הבאתי את זה לידיעה, אני לא מתכוון שהוועד המנהל ידון בפרטי תכנית האבטחה.

גאולה אבידן: מה קורה עם הארכת שירות? כבר דנתם בזה?

היו"ר, אמיר גילת: הארכת שירות – דיברנו על זה על רגל אחת בפעם הקודמת. אנחנו מקבלים תביעות רבות, מדי לטעמי, של בקשות להארכת שירות של עובדים שאמורים להגיע לגמלאות.

גאולה אבידן: ערן, אני רוצה לשאול אותך משהו דווקא לגבי זה, שדי מטריד אותי. במצב של הארכת שירות, אני רוצה להבין גם מבחינה משפטית וגם ממך, משהו תמוה בעיניי בחצאי שנים האלה, זה נראה לי לא לכאן ולא לשם. האם קיים משהו שאולי נסתר מעיניי, שחצי השנה הזו נותנת- - -

מרסיה צוגמן: למה זה קשור לערן?

גאולה אבידן: לא יודעת.

מרסיה צוגמן: סמנכ"ל כוח אדם.

גאולה אבידן: גם כוח אדם, גם כספים. כי זה בסופו של דבר מה נדרש והיא רואה את הנושא- - - אני אמרתי לאמיר שמבחינתי אני לא אחתום על שום הארכת שירות אם באותו יום של הארכת השירות אין מכרז שיצא לדרך, ואז בזמן הזה של החצי שנה, גם המכרז, גם ועדת איתור וגם אותו אדם וגם חפיפה וזה מספיק לחצי שנה. מפני שאם לא כן אנחנו מוצאים את עצמנו נשארים עם אותו צוות ישן, אין פה פנים חדשות, ושוב, אני לא מצליחה להבין, נבצר ממני, ושמישהו מהם- - -

יראון רופין: זה לא ערן.

גאולה אבידן: לא יודעת אם זה ערן, אם זה את, אם זה כוח אדם, אולי הוא בכספים רואה את זה בסוף הדרך. אני אומרת מה החצי שנה הזו?

יראון רופין: אני יכול להשיב?

גאולה אבידן: כן, בטח.

יראון רופין: בהארכות שירות המדיניות שלנו זה בהתאם לתקשי"ר. התקשי"ר לא קובע פרק זמן של חצי שנה, אלא הוא לא מוגדר. אנחנו קבענו לעצמנו, כדי שתהיה לוועד המנהל בקרה, פרקי זמן של חצי שנה ולכן מביאים את הבקשות לוועד המנהל. אפשר עד גיל 70. זאת אומרת אם גיל הפרישה הוא 67, אפשר באופן עקרוני עוד- - -

דובר: לא רצינו לבנות מסלול מלכתחילה של הארכה, אנחנו היינו נגד הארכה. יש פה הנחיות.

יראון רופין: יש הנחיות מפורשות בתקשי"ר מה השיקולים להארכת שירות, שהם למעשה מתחלקים לשתי קטגוריות, אחת זה צורכי המעסיק, והדבר השני זה הנסיבות המיוחדות של העובד. אם אתם רוצים אני יכול להקריא לכם את כל הקריטריונים.

מרסיה צוגמן: אני אענה לך, גאולה, לפי התקשי"ר גם כתוב שהוועד המנהל רשאי במקרים מיוחדים להתנות את אישור ההארכה בזה שההנהלה תעשה מאמצים כדי למצוא עובד מחליף.

היו"ר, אמיר גילת: המגמה של הרשות ברורה ואני חושב שמקובלת על כולם, זה לא המשך שירות של עובדים שאמורים היו לצאת לגמלאות. זה אחת. שתיים, מבחינה מנהלית ביקשתי כבר מהמנכ"ל ואפשר לקבל את זה כחלק מההחלטה, שהבקשות יוגשו 90 יום לפני. מה קרה? קיבלנו בקשות ברגע האחרון, הדוגמה הבולטת שנתתי זה סמנכ"ל גבייה, תפקיד בכיר, הוגש לפתחנו ב-6 במרץ בבקשה להארכת שירות של סמנכ"ל גבייה שאמור לפרוש ב-31 במרץ. איזה כלים יש לנו בכלל שלא לאשר את זה? זה הופך את הכול לצחוק ולחוכא ואטלולא ואנחנו לא מוכנים שהמצב הזה יימשך. לכן בקשות יוגשו היום 90 יום. זה אחת. שתיים, קריטריון שאומרת גאולה, שבד בבד עם הבקשה להארכת השירות יוצא מכרז לתפקיד, כדי שלא יהיה כמו שקורה, שכל פעם מבקשים עוד ועוד ועוד בקשות הארכה נוספת. זאת אומרת ברגע שאתם מביאים לפתחנו ההחלטה אוטומטית תהיה שמחר יוצא מכרז לתפקיד.

יראון רופין: אני לא מציע את הסעיף השני, אלא להפעיל שיקול דעת. כי לפעמים, אמרתי לכם, יש קריטריון שהוא לטובת העובד, נניח שיקול הומניטרי. אם למשל יש עובד שלא צבר זכויות לפנסיה או- - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, בואו נדבר על הכלל, אחר כך על היוצא מן הכלל. זה הכלל. כשברור שגם ממילא קיבלנו את זה בהחלטה שצביקה העביר לנו, לוועד

המנהל, לפני שנתיים ומשהו, ושהקריטריון הוא תרומה הייחודית לתוכן, אדם שאין לו מחליף, ואני לא בטוח שכל ה- - -

יראון רופין: אחר כך הם שיפרו את הקריטריונים, אדם שנמצא באמצע קדנציה, למשל. גם הם שיפרו.

היו"ר, אמיר גילת: שיפרו זו מילה שאפשר לפרש אותה לכאן או לכאן. שינו, תגיד.

יראון רופין: לא, שיפרו את שיקול הדעת, שנתנו שיקול דעת- - -

היו"ר, אמיר גילת: אז אני אומר עוד פעם, תעבירו לנו טיוטה של הכללים, אנחנו נעיר הערות ויהיו קריטריונים.

גאולה אבידן: ועדיין, בד בבד כשהם מגישים, שיוציאו מכרז ונחליט אם להשתמש במכרז, או נחליט לא להשתמש, אבל לא תהיה החלטה שיש הארכה ומכרז ייצא בעתיד כלשהו.

דובר: יש תפקידים שלא דורשים מכרז, זה הליך גיוס פומבי אחר.

מרסיה צוגמן: נכון להיום כל תפקיד צריך מכרז.

גאולה אבידן: לא, שיקול הדעת לא מייתר את המכרז.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע ככה, ההחלטה היא 90 יום, מכרז כנגד הבקשה וקריטריונים. הם יועברו לאישור ונעביר אפילו במייל בין חברי הוועד המנהל נאשר את הקריטריונים. תודה.

מי שלא שייך לנושא האחרון, אנא לצאת. אולי כמה מילים לפני זה. אני מגיע לסעיף האחרון שלנו בישיבת הוועד המנהל, דיון בעניינו של מר משה נסטלבאום. נמצאים איתנו עורכי הדין- - -

רון גזית: רון גזית ומוטי ארד.

היו"ר, אמיר גילת: שנמצאים בוועד המנהל בעניין הזה. ההליך הוא שימוע. אני מזכיר לעצמנו שאנחנו מדברים בשני אפיקים שונים. אחד, ממליץ הממונה על המשמעת בנציבות שירות המדינה לוועד המנהל, וזה מה שאנחנו עושים הערב,

להעביר את מר נסטלבאום מתפקיד ניהולי, והמישור השני, שלא קשור לעניין הערב, הוא החלטת ועדת האיתור. זאת אומרת ביקש הממונה על המשמעת להביא בפני ועדת האיתור את החלטתו להגיש תובענה נגד מר נסטלבאום וביקש להעביר את זה לידיעת חברי ועדת האיתור. זה כל ההרכב הזה, אבל גם עם נוספים, לכן אנחנו לא נעשה את זה הערב, קל וחומר שאם אנחנו נחליט היום על העברתו של מר נסטלבאום מתפקיד ניהולי, בוודאי זה מייתר את המהלך של ההחלטה אם למנותו כמנהל הטלוויזיה או לא. זה מבחינת התהליך. אז היום שימוע למר נסטלבאום, לשמוע את טענותיו. בנוסף לטענות שהוא הגיש בכתב הוא ביקש להופיע בפנינו, כשהדיון הוא האם להעבירו מתפקיד ניהולי עקב החלטת הממונה על המשמעת. תעזרו לי מפה, עורכי הדין?

רון גזית: אתה דייקת לגמרי, אין מה להוסיף מבחינתי.

יואב הורוביץ: אני מבקש לשאול גם את היועץ המשפטי וגם את עורכי הדין החיצוניים, מה הם סמכויותינו במעמד הזה.

רון גזית: אתה מעדיף לשמוע את הסמכויות שלכם לפני שהוא מדבר ולהשאיר את נסטלבאום בחוץ? אולי קודם יבוא, ישלים את שכתב ולאחר מכן אנחנו נפרט את זה.

יואב הורוביץ: אני אסביר.

רון גזית: איך שאתה רוצה, אני פשוט שואל.

יואב הורוביץ: בוא נדבר על זה רגע, כי יכול להיות ש- - -

דובר: זה גם יכול להשפיע על השאלות.

יואב הורוביץ: אני אומר, היה איזה שהוא הליך, אני יודע למה אני עושה לעובדים שימוע במקום העבודה שאותו אני מנהל, אני יודע מה ההליך, לאיזה הליך אני כפוף, איזה חומר אני מקבל. אני אומר שיש פה הליך שאני רוצה שלפני שהוא מדבר, אלא אם כן יש איזה טעם שאתה תעלה אותו, שתגיד לי בדיוק מה הן סמכויותיי.

רון גזית: אין טעם, אם זה מה שאתה רוצה זה גם מה שיהיה. אני פשוט תהיתי אם נכון להשאיר אותו בחוץ, כי בכל זאת אתה צריך להגיש אותו פעמיים.

יואב הורוביץ: לא, אבל יכול להיות שאנחנו נרצה לדעת מה אנחנו אמורים לשאול אותו.

רון גזית: אין בעיה, אני אסביר. אם זה בסדר, מרסיה, אם את רוצה שאני אדבר.

מרסיה צוגמן: כן.

יואב הורוביץ: אבל גם בגלל המורכבות של הנושא, אני מבקש, מרסיה, שאם יש לך איזה שהן השגות, כי לעיתים יש קנאת סופרים, אני רוצה שהם יועלו, זאת אומרת שלא יהיה מצב שהמעמד הזה מתקיים כשיש איזה שהיא מחלוקת לגבי סמכותו של הוועד המנהל.

מרסיה צוגמן: לא, זה ברור, הסמכויות של הוועד המנהל- - -

רון גזית: אני אומַר את דעתי, לא תיאמתי את זה עם מרסיה ואם למרסיה תהיה מחלוקת עליי או השגה, אני בטוח שהיא תוכל לבוא ולומר, 'אני חושבת שבנקודה הזאת והזאת אני רואה את זה אחרת', ועדיין נישאר חברים מאוד טובים. למרות שאנחנו מכירים פעם ראשונה.

הוועד המנהל נתבקש על ידי התובע של הנציבות להעביר את מר נסטלבאום מתפקיד ניהולי, כפי שאמר יושב הראש, על הרקע של הגשת כתב תובענה שאני מניח שכולכם קראתם. אני לא רוצה לחזור על מה שכתוב שם. אני צריך לחזור על מה שכתוב שם?

היו"ר, אמיר גילת: לא.

רון גזית: והוא המליץ ואין להתעלם מכך שהוא המליץ שתפעלו בהתאם לכך. זאת אומרת שתעבירו את מר נסטלבאום מתפקיד ניהולי. ההערכה שלי שכל החלטה שתקבלו בעניין הזה תעמוד למבחן משפטי. אם תחליטו להיעתר לבקשה ולהעביר את מר נסטלבאום מתפקיד ניהולי, סביר להניח, וזה יסוד והבסיס

לחשיבה, שמר נסטלבאום יערער על כך לבית הדין האזורי לעבודה, שהוא הסמכות מבחינתו. אם תחליטו שלא להעביר אותו, סביר להניח שיהיו גורמים, אנחנו יודעים על אחד מהם, שזה אגודת העיתונאים, שמיוצגת בעניין הזה, לפחות במכתבים, על ידי עורך דין בשם בומבך, ואולי יהיו אחרים, שיגישו עתירה לבג"צ. כשאמרתי את שני הדברים האלה, אז השאלה שאני עונה ליואב, היא מה המבחנים שצריכים להנחות אתכם, והמבחנים אותם מבחנים, גם אם זה הולך לבית הדין לעבודה וגם אם זה הולך לבג"צ, המבחנים הם מבחני סבירות. זאת אומרת אסור שההחלטה שלכם תחרוג ממתאם הסבירות או תחרוג באופן קיצוני ממתאם הסבירות. כשאני אומר את המונח סבירות למה אני מתכוון? יש בזה יתרון אבל יש בזה גם אמת זהירות. היתרון הוא שבית המשפט לא יושב בנעליכם כאילו שהוא עכשיו בוחן את זה ואומר, 'האם אני הייתי מחליט את אותה החלטה?' הוא לא עושה את זה. בית המשפט שואל אם ההחלטה שלכם סבירה ופירוש הדבר האם שקלתם באופן סביר את אותן אמות מידה שהייתם צריכים לשקול אותן. מה הן אותן אמות מידה? אפשר לראות אותן גם בחוזר של הנציבות שחולק לכם וגם בפסיקה, כאשר לכל אמת מידה יש בסך הכול 17 פרמטרים. ב-17 הפרמטרים האלה, אתם צריכים לראות כל אחד ואחד מהם ולענות על השאלה איך אני רואה את עניינו של מר נסטלבאום באותו פרמטר בנפרד ואיך אני רואה את זה על פי אמת הפסיקה בתקדימים שיש במעשים דומים, במקרים שהוגשו כתבי תובענות נגד אחרים באירועים דומים, ואז כשאני רואה את כל זה אני משקלל את זה, אני זה אתם כמובן, ואת כל זה אני מנמק בכתובים ואני מחליט מה החלטתי. זאת יש לדעת, כפי שאמר היושב ראש, ואני אחזור על הדברים כי הם חשובים. זה שאפילו תחליטו או נניח תחליטו להשאיר אותו בתפקיד ניהולי, זה לא בהכרח יוצא שבמסגרת אותו פורום פלוס נציגי אגודת העיתונאים תחליטו גם להעביר אותו לתפקיד מנהל טלוויזיה. השיקולים הם שיקולים שיכולים להביא לתוצאה שונה במסגרת

הסמכות, אבל אני לא מרמז על דבר, אין לי פה עניין, כי ההחלטה היא רק שלכם, אני רק נותן לכם פרמטרים.

אחרי שאמרתי את זה נשאר רק עוד דבר אחד לעסוק בו. יש לנו פה סיטואציה שצריך לשים לב אליה, מצד אחד יש כתב תובענה שקראתם אותו ומצד שני יש תשובה, בכתב בשלב זה ותיכף הוא בטח ישלים בעל פה, של עורך הדין שלו, שמוציא אש וגופרית, אומר שיקולים זרים של הממונה, ו'הוא מתלבש עליי', 'אלה עבירות ישנות, שיש להן התיישנות לגבי אחד המקרים', ובכלל הוא אומר, 'נכון שאמרתי את הדברים', הוא לא מכחיש, 'אבל זה היה אגב הלצה ובבדיחות הדעת הדדית', אולי אפשר להגיד שזה לא בסדר, זה לא יפה שמתלוצצים על זה, אבל הוא צחק, 'עשינו דאחקות', קוראים לזה בשפה פשוטה, ולכן לא זה המקרה שיש פה הטרדה מינית וכיוצא באלה תשובות, ואז נשאלת השאלה, מה שדי מגרה ועושה רצון לכל אחד מאיתנו לראות את הראיות. יש 17 עדויות, 23 עדויות, בואו נראה מה היה שם, כי הוא טוען שרק 3 שהם בעלי עניין העידו נגדו וכל האחרים לא, וכל האחרים אפילו תמכו בעמדתו, אלא, ופה יש לנו קצת קושי, כי הפסיקה קובעת בצורה מאוד ברורה, לא רק מה שאסף ענה לך, מרסיה, אסור לכם לראות את הראיות, אבל לא הסתפקתי בזה, הסתכלתי קצת בפסקי הדין ופסקי הדין אומרים בצורה חד משמעית, כולל בית הדין הארצי לעבודה, חד משמעית, שאסור לנו לראות את הראיות ואנחנו צריכים לצאת מתוך הנחה לכאורה שהעובדות שמופיעות בכתב התביעה הזה הן נכונות. זה המצב שאנחנו נתונים בתוכו.

יואב הורוביץ: כלומר לסמוך על הבדיקה שנעשתה בנציבות.

רון גזית: נכון.

גאולה אבידן: אז אפשר אולי, אם החלק הראשון של כתב האישום עוד מובן, מובן לא בלתמוך או לא לתמוך, אפשר לדון על החלק השני?

רון גזית: אני לא יודע להסביר את כתב האישום, זה אני אעשה כאשר אני- - -

גאולה אבידן: לא, אני רוצה לומר ממה זה- - -

רון גזית: אני לא יודע להגן על כתב האישום או להסביר אותו. יכול להיות שאתם עצמכם- - -

גאולה אבידן: זה לא עניין של להגן, זה עניין שהפכתי בו, הטרדה מינית כזו או אחרת, אמירה, עוד אפשר לדון בה. אני הפכתי והפכתי והפכתי, אולי, מרסיה, תגידי לפני- - - מה? דיברו פעם? היה איזה הליך משמעתי על הנושא הזה?

רון גזית: אני רוצה רק לגמור את דבריי.

גאולה אבידן: כן, כי אנחנו מסתכלים תמיד על החלק הראשון, אבל אנחנו לגמרי מתעלמים מהחלק השני.

רון גזית: לא, לא מתעלמים. אני חושב שהנקודה שעכשיו העלית היא כבר נקודה לגוף העניין, שהיא בעלת משמעות כאשר תדונו לגוף העניין איך אתם מעריכים את כתב האישום, האם האישום, בהטרדה מינית דווקא נתחיל, האם הוא במדרג חמור, הוא לא במדרג חמור? יש לזה פסקי דין רבים מאוד וצריך לבחון את זה. ואז, החלק השני, האם יש לכרוך אותו בראשון? אם הוא יצא זכאי בראשון הוא ייצא זכאי גם בשני?

גאולה אבידן: אבל אני לא יודעת איך להתייחס לשני. אני ממש מתנצלת. זה עוד לפני שאני שומעת אותו. החלק השני של ה- - -

דובר: ההתנכלות כאילו.

רון גזית: אלה הם הדברים שאתם צריכים לבחון. כמובן שאחרי שאנחנו נקשיב לו, תצטרכו לבחון כל אחד ואחד מהפרמטרים שציינתי על פי אמות הפסיקה הקיימות לגבי כל אחד ואחד ולחלץ את החלטתכם.

היו"ר, אמיר גילת: אני הכנתי פה איזה שהיא טבלה שתגיד לי אם היא ממצה את השיקולים המנחים. אחד זה אופי העבירה, היקפה וחומרתה. אני אעביר לכם את זה, תגיד לי רק שזה- - -

רון גזית: כמה פרמטרים יש לך שם?

היו"ר, אמיר גילת: יש לנו עשרים.

רון גזית: אז הגיוני שזה כולל את ה- - -

היו"ר, אמיר גילת: פשוט שנדע, שלא יתקפו אותנו על זה שלא יצרנו פה- - -

רון גזית: עשית מצוין. נראה לי שכן. אני כבר אומר לך במבט ראשון, נראה לי שהכנסת את ה- - - ועשית לזה דירוג, כל הכבוד לך. ואפילו נתת לזה פרמטרים. יפה.

היו"ר, אמיר גילת: זו הצעתה של גאולה, ביצוע מירב.

יואב הורוביץ: עוד שאלה, רום. את המציאות הזאת, של המקרה הזה, אנחנו חיים לא כשופטים, אלא חיים כחלק מהמציאות של רשות השידור שאנחנו חווים אותה. אני לא יכול לנתק את עצמי, ומי שחושב אחרת שיגיד, מהתמודדות עם מספר מקרים, שקשורים בהליך הזה. לדוגמה פנייה אישית של יגאל רביד אליי בהקשר הזה, שאני אבוא ואני אנסה לפשר ביניהם, כדי שהוא יחזור לשדר, ממש סמוך לכל הזה, זאת אומרת המציאות הזאת היא מציאות שאני לא יכול לבוא עכשיו ולהגיד, 'אוקי, סעיף מספר 1 בזה נגד זה, הוא הטריד אותה מינית, האם זה נופל בגדר הטרדה', 'סעיף מספר...', וכן הלאה וכן הלאה. אני אעשה את זה, אני אעשה את הפעולה הטכנית הזאת, אבל אני לא יכול- - - ואולי זה גם יתרוני או חסרוני כוועדת שימוע, כי אחרת לא צריכים אותי, אם רוצים לפעול- - - אני לא יודע להשוות תקדימים ולהניח אותם במקום הנכון, זה שיעשה בית המשפט, בשביל מה הוא צריך אותי? רוצים אותי? רוצים אותי כוועד מנהל שלוקח אחריות גם על הדברים לטוב או לרע, אם אני מדיח אותו או לא? אני חייב להתמודד עם מה שאני יודע ועם החוויות שחוויתי, לאורך כל הדרך, שהן לא מנותקות מזה. איפה הן נופלות בגדר הזה?

רון גזית: ראשית בצד של החומרה או אי חומרה זה לא עניין של בית המשפט. בהקשר שבו אתם נמצאים, אירועים שהיו בפני הנציב, דומים או לא דומים, אתם צריכים לבחון אותם וזו חובתנו כעורכי דין להביא בפניכם תקדימים

למקרים דומים או שונים כדי שתוכלו לחלץ מהם את המסקנות. הטבלה הזאת היא טבלה יפה מאוד, אבל צריך לקחת בחשבון שזה לא כמו מכרז, אין לתת פה לכל אחד ואחד מהפרמטרים משקל שווה, אלא יכול להיות לפרמטרים השונים משקל שונה. יש פרמטרים שהמשקל שלהם יכול להיות מאוד כבד, ויש פרמטרים שהמשקל שלהם הוא משקל קל. לכן אני חושב שזה בהחלט יפה לעבור עליהם ואפילו לתת להם מספרים, או ציונים, אבל בסופו של דבר המבחן הוא לא 100 לחלק ל-20.

אשר לנקודה שאתה העלית. אם אתה חש שכתוצאה מההיכרות שלך של העובדות אתה לא מסוגל לשפוט בצורה אובייקטיבית את הנושא שעומד בפניך, אז יכול להיות שאתה צריך לפסול את עצמך. אני לא יודע לענות. אם אתה חש שהעובדות שאתה מכיר לא מפריעות לך על מנת לשפוט ולהיות אובייקטיבי לטובת רשות השידור, אז אל תפסול את עצמך. ודאי שאתה לא צריך לבוא על בסיס ידע אישי. אתה צריך לבחון את הדברים על בסיס: אחת, כתב התביעה, שתיים, ההמלצה להעביר אותו מתפקיד, שלוש, התשובה שלו, אבל לא העובדתית, אלא מעבר לעובדות, הרושם הכללי שנוצר מהתשובה, שימוע נקרא לזה, גם מה שהוא יגיד עכשיו, וארבע, חוות הדעת המשפטית שאתם תקבלו, אם תרצו, מאיתנו, שבאה ואומרת איך אתם מתייחסים לסיטואציה הזאת, ועל ידי כך שאתם תציבו את העובדות של אותו אדם, 40 שנה ברשות השידור וכן הלאה, על גבי חוות הדעת המשפטית.

היו"ר, אמיר גילת: ואנחנו לא מנהלים פה את המשפט.

רון גזית: אנחנו לא מדברים על משפט. חוות הדעת המשפטית מתייחסת האם להעביר אותו מתפקידו הניהולי. זה הנושא היחיד שעומד פה.

היו"ר, אמיר גילת: בדיוק. אל"ף, אני מחזק פה לכולם שאנחנו דנים אך ורק כרגע בבקשה להעבירו מתפקידו כמנהל חטיבת החדשות. במסלול הזה אחד זה הנושא של האם יכול מנהל להמשיך ולכהן כשיש לו ענה של כתב אישום שכזה מעל

ראשו, שתיים זה ההשפעה על עדים, שהם כפופים לו. אם אני קורא את החומר זה אחד השיקולים שאנחנו בוודאי נצטרך לעסוק בהם- - -

רון גזית: אחד מהם. יש שורה ארוכה מאוד של שיקולים.

היו"ר, אמיר גילת: זה אנחנו אמורים לנמק בהחלטה?

רון גזית: כן, לנמק בהחלטה. ככל שהנימוק שלכם יהיה יותר מבוסס, יותר רציני, שנתתם דעת על כל אחד ואחד מהפרמטרים, כך יהיה יותר קשה לתקוף את ההחלטה.

אני אגיד לכם משהו שהוא קצת להקדים את המאוחר. המקרה הוא גבולי ולכן זה מחייב אתכם לתשומת לב מיוחדת. פירוש הדבר שצריך לשקול לעומק כל אחד מהפרמטרים. אם היה מדובר באונס אז זה לא היה גבולי. המקרה הזה, גם על פי הטיעונים פר-סה הוא מקרה גבולי שההחלטות יכולות להיות לכאן ולכאן וצריך לבחון את זה בזהירות מרובה. לכן דווקא בגלל זה, זה מחייב אתכם לבחון את התקדימים והעובדות.

גאולה אבידן: הדיון פה הוא חסוי, או שבית המשפט מקבל פרוטוקול עם שמות?

רון גזית: לא, הדיון הוא לא חסוי. הוא יקבל פרוטוקול. בפירוש לא.

גאולה אבידן: לא, לא שיש פה משהו חסוי ברשות השידור.

רון גזית: אני אומר יותר מזה, ככל שתתבטאו יותר, ככל שתחשבו יותר, ככל שתתלבטו יותר, ככל שתקשיבו יותר לאמות המידה המשפטיות- - - אני כעורך דין לא אגיד לכם תחליטו א' או ב', אני אציב לכם פרמטרים, ככל שאתם יותר תתייחסו לזה בצורה כזאת כך תהיה לכם הגנה חזקה יותר.

דרך אגב, מותר לכם גם לפנות ליועץ המשפטי לממשלה ולבקש את עצתו, אם אתם רוצים. גם זה מותר. לא חייבים, אבל אפשר. זה לא חובה, כי זה לא כתב אישום פלילי.

יוני בן מנחם: אני רוצה לשאול שאלה. בתוקף היותי מנכ"ל אני גם נציב השירות בתוך הארגון ואני עושה שינויים של אגף המשמעת לעובדים כאלה וכאלה. רציתי לדעת אם הבנתי נכון לגבי סמכויות הוועד המנהל. לי הובהר שאני לא חותמת גומי של הנציבות, אלא זכותי כנציב השירות לשקול לכאן ולכאן ולהחליט, כמו שאמרת, לפי מידת הסבירות. האם הבנתי מדבריך שגם הוועד המנהל איננו חותמת גומי או שהבנתי לא נכון?

רון גזית: הוועד המנהל הוא ממש לא חותמת גומי, אני הסברתי את זה מאוד ברור.

יוני בן מנחם: אני רק רוצה לראות שהבנתי נכון.

רון גזית: חס וחלילה, אני אמרתי את זה הכי פשוט שישנו. אני אמרתי, ההחלטה צריכה להיות סבירה.

יוני בן מנחם: כן, במידת הסבירות.

רון גזית: שום חותמת גומי. הוועד המנהל צריך לראות מול עיניו את כל החומרים. פעם אחת, יש כתב תביעה, כתוב מה שכתוב בכתב התביעה. פעם שנייה, יש המלצה, להזיז אותו מהתפקיד הניהולי, זה כתוב, צריך להתייחס לזה, זה רציני. פעם שלישית, יש תשובה של עורך הדין שלו, אחר כך יש תשובה לתשובה שאסף כותב שהוא קרא ולא מתרצה מהתשובה. אחר כך יש- - -

יוני בן מנחם: מה שעורך הדין שלו כתב הועבר לאסף?

רון גזית: כן, ואסף הגיב. אתם צריכים לקבל את החומרים האלה.

יוני בן מנחם: למה זה נעשה?

גאולה אבידן: הוא הגיב.

רון גזית: אבל אתם לא ראיתם את זה.

גאולה אבידן: ראינו, למה לא?

רון גזית: אם אתם ראיתם אז אתה יודע שהכול הועבר ויש תגובה.

יוני בן מנחם: לא, אבל אני שואל למה מלכתחילה זה הועבר.

רון גזית: כי דווקא זה טוב, יש שקיפות וכותבים. נמשיך אחר כך.

(נכנסים אנשים לחדר)

היו"ר, אמיר גילת: בואו נעשה היכרות. כולם מכירים את כולם?

יוסי כהן: אני יוסי כהן וזה עורך דין איתן שור מהמשרד שלי.

היו"ר, אמיר גילת: (הצגת נוכחים): זו מרסיה צוגמן מהלשכה המשפטית, גאולה אבידן חברת הוועד המנהל, יואב הורוביץ, חבר הוועד המנהל, יוני בן מנחם המנכ"ל.

עורך דין כהן, קיבלנו את בקשתכם להופיע בפנינו ולהשלים את הטיעונים ששלחתם בכתב, אז הבמה שלכם.

יוסי כהן: אני מאוד מודה לכם, קודם כל. אני מחייך, למרות שבלב שלי אני קצת עצוב נוכח מה שאני עומד להגיד לכם. אני אנסה לעשות את זה קצר, אם כי זה לא יהיה קצר. קודם כל אני רוצה שאתם תדעו, לא כולכם חברי הוועד, אבל אני פונה פה לחברי הוועד המנהל, שמבחינה משפטית צרופה הסמכות להכריע בבקשת הממונה להעברתו מתפקיד ניהולי של מר נסטלבאום היא בידיכם. יש לכם אחריות מאוד גדולה וההכרעה שלכם, אני מניח, תינתן על סמך שיקולים מקצועיים, על סמך החומר שקיבלתם ועל סמך מה שאני אטען, אבל דבר אחד צריך להיות ברור, לכם הסמכות, אין לאף אחד סמכות חוץ מכם, כי הסמכות למעשה הואצלה לכם כדין מנציב שירות המדינה.

אני רוצה להגיע בסוף לכמה פרמטרים שהם חשובים בבקשת השעיה כזאת, אבל לפני כן אני חייב להעביר אתכם דרך איזה שהוא מסלול ואני מאוד מקווה, מאוד מאוד מקווה, ואני אומר את זה באחריות, אני כמעט 30 שנה עורך דין, לא ראיתי מעודי חתירה, תובענה שהיא למעשה כתב אישום והתנערות, ואני אשמור על כבודו של הממונה על המשמעת, כל כך רשלנית. רשלנות , אני עושה עמו חסד כשאני אומר ואתם תיכף תשמעו למה.

אני רוצה גם להזכיר לכם, ולפתוח דווקא בנקודת המוצא, שהסעיף שמכוחו מבקש הממונה להעביר את מר נסטלבאום מהתפקיד הניהולי- - - לא כותבים פה פרוטוקול? אין פה פרוטוקול?

היו"ר, אמיר גילת: מקליטים.

יוסי כהן: ---הוא לכאורה סעיף 47 לתקשי"ר. סעיף 47(א) קובע ברישה שבו את הקביעה העקרונית, שנציב שירות המדינה רשאי להשעות עובד ממשרה שלו בשירות המדינה, אבל לאחר מכן יש את הדוגמאות, כשהדוגמאות באות בעצם להתוות את המקרים שבהם יפעל הנציב להשעות עובד ואז, אני אתן לכם רק דוגמה אחת, סעיף קטן (א)(1), איזה עובד ישעה הנציב, עובד אשר, לא עלינו, במסגרת עבודתו אחראי על קטין או חסר ישע והוגש נגדו כתב אישום בחשד לביצוע עבירות מין או אלימות חמורה בקטין או בחסר ישע, אשר עליו הוא אחראי, או היה אחראי במסגרת עבודתו. זו דוגמה אחת. כלומר גם החוק, התקשי"ר, לא מתייחס להשעיה כאל דבר של מה בכך, כי כולנו יודעים, לא צריכים אפילו להיות משפטנים, אני יודע שחלק מכם משפטנים, שמדובר בצעד דרסטי, דרקוני, חריף, חריג, פוגעני, משפיל, שיכול לגרום לאדם לאבד את חייו. זה לא דבר פשוט.

עכשיו כדי שבאמת תוכלו לקבל החלטה אני רוצה לעבור איתכם ביעף על התנהגות הממונה במקרה הזה, הכול על סמך מסמכים כתובים שהממונה העביר אליי, או מסמכים שהוא העלים ממני, ואני אומר את זה ברחל בתך הקטנה. נתחיל דווקא ממסמך- - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה מדבר על מה שכתוב בחומר, או שיש דברים חדשים?

יוסי כהן: לא, אני רק מדגיש, אני לא אחזור על מה שכתבתי. אני מתחיל דווקא מאותו מכתב מ-8 ביולי שבו הממונה על המשמעת בעצמו כותב, ואז כבר היו בפניו את כל התלונות וכל הטענות ובוודאי שהוא ידע את מהות העבירות שנטענות בתלונות כלפי מר נסטלבאום. אני רוצה לחזור על הסעיף הזה, כי זה חשוב, על ההחלטה שלו. הוא אומר: 'לאור האמור לעיל, תוכן הטענות של העובדים', ואני

מדגיש את זה, 'וחוסר שיתוף פעולה מצד רביד הוחלט כי אין מקום להתערבותנו בנושא', הוא ממליץ להעביר את זה לדרג המקצועי, כלומר לידי המנכ"ל. וכאן אני שב ומדגיש, היו בפניו את אותן תלונות, לא קרה שום דבר מאז, ולכן ציפינו שכאשר נקבל את חומר הראיות, אני כבר הייתי בטוח, באמת כבר הפסקתי להאמין בלקוח שלי, הייתי בטוח שנמצא עבירות חמורות של שחיתות, של שוחד, ולמרבה הפתעתנו, ויש לי כאן את חומר הראיות, אני מוכן להראות לכם אותו ולמי שתורו לי, לא עשיתי את זה מחמת צנעת הפרט, לא חילקתי לכם את זה כי לא רציתי לפגוע בצנעת הפרט, קיבלנו את הראיות ולמרבה התדהמה מתוך 33 אנשים שנחקרו ברשות בעניין הזה 30 סתרו את גרסתו של המתלונן רביד, אבל ברחל בתך הקטנה, הם סתרו גם את גרסתו שמר נסטלבאום התבטא בהתבטאות הומופובית או ניסה לפגוע בתפקידו של רביד, והם גם סתרו את גרסתו של רביד, 'הנה, אלה האנשים ששמעו את מר נסטלבאום מדבר ככה' ואמרו שלא היו דברים מעולם. אם אתם רוצים, אני יכול לתת לכם רשימה של העדים ושל העדויות שלהם בעניין. מה שחמור פה, שאת המכתב הזה, המאוד חשוב, הממונה העלים מאיתנו, הוא לא היה בחומר הראיות, כי הוא ידע שמכתב כזה בחומר הראיות הוא בעייתי. גם כששיגרתי לו מכתב וביקשתי ממנו לאשר שכל חומר הראיות הועבר אליי, אני צירפתי לכם את כל התכתובת, הוא עדיין אומר לי 'כל חומר הראיות בידך' ומעלים מכתב כזה חשוב. אני אומר לכם, לא יכול להיות, גם אם נאמר שהממונה הוא הכי ישר והכי נקי ועשה מלאכתו נאמנה, הוא שכח שיש מכתב כזה?

גאולה אבידן: הוא ענה לך על זה.

דוברת: שמכתב זה לא חומר ראיות. זה מה שהוא אמר.

יוסי כהן: לי הוא לא ענה. אתם רואים? זו גם התנהגות- - -

יוני בן מנחם: אפרופו שקיפות, נשאלה קודם השאלה איך הגיע החומר לעורך דין רוזנברג, כי הוא מתייחס לחומר שהיה מיועד אליי, המכתב שלך היה מיועד אליי, איך זה הגיע לעורך דין רוזנברג?

יוסי כהן: איזה חומר?

רון גזית: מה שאתה כתבת, איך הגיע לרוזנברג?

יוסי כהן: קטונתי. שאל את רוזנברג.

יוני בן מנחם: עורך דין רוזנברג שלח לי היום, והפצתי את זה לחברים, תשובה או התייחסות לטענות שלך.

יוסי כהן: אז אני לא שמעתי על זה, אני בטח לא יודע איך רוזנברג קיבל את זה, אני גם לא יודע אם זה תקין שהוא קיבל והתייחס, אבל זו אופרה אחרת. אנחנו לא קיבלנו את זה. אם מישהו יכול לבוא ולטעון שהחלטה כזו שהיא נוגעת ללב התיק היא לא חומר חקירות, הוא לא ראוי להיות דקה אחת עורך דין ובטח לא ממונה על משמעת, כי יש עשרות, אם לא מאות, פסיקות חד משמעיות שקובעות מה זה חומר חקירה ולזה יש לכם יועץ משפטי. חומר חקירה זה אפילו אם יוצא אדם באמצע חקירה לשירותים ואתם תראו כאלה, חייבים לכתוב, וכל מכתב שנכתב בעניין, ואני כתבתי לו, 'אנא העבר אליי את חומר החקירה, לרבות כל המכתבים שנכתבו בעניין'. אנחנו נבדוק את זה. אם עורך דין רוזנברג יטען שזה לא חומר חקירה, זה כבר לא יהיה בפניי כי אנחנו לא נעצור בעניין של נסטלבאום בכל מה שקשור לרוזנברג, והוא יודע את זה.

הבקשה להשעיה, אני באמת דאגתי גם היום, איפה הבקשה להשעיה? איפה הבקשה להשעיה?

דובר: להעברה מתפקיד?

יוסי כהן: לא, להשעייתו מכל תפקיד ניהולי, איפה הבקשה? גבירותיי ורבותיי, ככה כותבים בקשה להשעיה? ככה רוצים לחסל קריירה של אדם? בשני משפטים, תלונות חמורות, בלי לנמק, בלי להסביר מה יקרה אם לא נשעה? בלי איזה שהן אסמכתאות. אבל, ופה החמור, כותב עורך דין רוזנברג, סמוך לוועדת האיתור במכתב שמגיע לוועדת האיתור, 'ככל שאנחנו נחליט להגיש תובענה כנגד מר נסטלבאום, דעו לכם שאנחנו נבקש להשעות אותו מתפקידו'. תחשבו, יש לכם ראש.

ב-7 באפריל הוא כותב מכתב, 'לאחר שיגיע אלינו כל חומר החקירות והמידע אנחנו החלטנו לעתור ולבקש להסיר אותו מתפקידו'. כלומר כבר בחודש פברואר, עוד לפני, והוא מודה בזה בכתב, 'לא היה לי אז את חומר החקירות'. ב-7 בפברואר, זה נספח ז' שלנו, שימו לב, ערב ועדת האיתור, זה הגיע לידי חברי ועדת האיתור במועד ועדת האיתור, ואתה יודע את זה, 'ככל שבסופו של ההליך יימצא מקום להגשת תובענה לבית הדין למשמעת על ידי אגפנו', ככה הוא כותב, 'בגין החשדות שתוארו לעיל, יומלץ על ידינו במקביל שהגורמים הרלוונטיים ברשות השידור ישקלו את העברתו של מר נסטלבאום מתפקיד ניהולי'. שומו שמים. איך אתה כותב דבר כזה אם לא היה בפניך את חומר הראיות? איך? אלא אם יש לך אג'נדה ואתה החלטת פה, אני לא רוצה להשתמש במילים גסות, לחסל, לפגוע בנסטלבאום, איך ידעת? איך ידעת? כי במכתב, שימו לב, מ-3 באפריל הוא מתייחס למכתב מה-7 בפברואר והוא אומר, 'במכתבנו הנ"ל אמרנו כי עם השלמת החקירה כנגד העובד יועברו אלינו תיקי החקירה לבחינה והחלטה בדבר המשך טיפול'. כלומר בעת שהוא כותב את המכתב הזה לא היו לו את חומרי החקירה. מאין הוא ידע שהתובענה או חומרי החקירה שיועברו אליו יהיו כאלה שמצדיקים העברה של מר נסטלבאום מתפקידו?

היו"ר, אמיר גילת: אולי היה חומר חלקי, אולי הוא דיבר עם החוקר?

יוסי כהן: רע מאוד, רע מאוד, זה רע מאוד. אם היה חומר חלקי והוא דיבר עם החוקר זה רע מאוד. אגב, אני חושב שאם הייתם מזמינים את החוקר לפה הוא גם לא היה בדעה שצריך להגיש פה תובענה. אני משוכנע בכך. אבל הוא אומר 'אנחנו נחליט על...'. מאיפה אתה יודע? נניח שהיו לו 20 עדויות ונניח שבעדות ה-21 היה בא עובד ואומר 'תקשיב, זה הכול קנוניה נגד משה' ומביא לו הקלטות, גם אז הוא היה מבקש השעיה? יש לנו כזו הפתעה. אז זה דבר אחד שמעורר תמיהות. ואני אומר, לו היה כאן מחדל אחד, לו היה כאן כישלון אחד הייתי מחזיק את עורך דין אסף רוזנברג חברי בחזקת החפות, הייתי אומר שהוא רשלן, אבל זה לא. תיכף אתם תראו למה זה לא.

בראיות, ואגב אני מוכן לתת לכם את כל הראיות, מול הטענה של הומופוביות- - - יש למעשה שני אישומים, הומופוביות, שגם אני לא יודע אם זו עבירה בכלל, להיות הומופובי. בדקתי את זה, אגב, זו לא עבירה.

מרסיה צוגמן: אין בספר החוקים.

יוסי כהן: אין בספר החוקים, זו לא עבירה. והתנכלות לרביד. נחקרו, כמו שאמרתי, 33 עדים. בימים האלה הסתבר לנו שנחקרו יותר מ-33 עדים, חלק מהם בכלל לא אמרו לנו. כל העדים נשאלו שאלות זהות, ידוע לך על התנהגות הומופובית כלפי רביד? לא, אבל רביד אומר שאתה שמעת, לא היו דברים מעולם. אני תיכף אראה לכם. רק שני עובדים שהם בסכסוך מר ומתמשך עם נסטלבאום, אחד מהם הועבר מתפקידו עם יריבות קשה, והם אומרים זאת, ועד שני שגם העדות שלו היא לא כל כך קשה, הם תמכו בזה. אבל החמור ביותר שמול שני העדים האלה, ועד אחד שלישי, מספיק שאני אומר את שמו, בר מוחא, אני חושב שכולכם מכירים אותו, שמר נסטלבאום הביא תצהיר לחוקר שבו הוא גברת בשם עוזרי הצהירה שהיא פגשה את בר מוחא לפני כחצי שנה- - -

דובר: נכון, בכנסת, ערב הבחירות.

יוסי כהן: והוא אמר לה 'אנחנו נחסל את נסטלבאום'. אז על סמך זה מגישים? חבר'ה, זה כתב אישום, אי אפשר לקרוא לזה אלא כתב אישום.

שוב, אני מדבר רק על עובדות. 30 עדים אתה קורא, בחקירה פתוחה, עורך דין רון גזית. שמו שלט במשרדי הרשות, במשרדי החקירות, וכתבו 'כל מי שיש לו משהו נגד נסטלבאום שיבוא'. ככה. באו 33 עדים. ריבונו של עולם, אתה לא עושה איזונים? אתה יודע, יש לך תצהיר שבר מוחא בסכסוך קשה עם מר נסטלבאום, אתה יודע ששני העובדים האלה בסכסוך קשה עם מר נסטלבאום, מול 30 עובדים שאומרים ההיפך? אין לזה משקל. והמדהים, כמובן ש-12 מתוך 18 העובדים שהעידו לטובתו של מר נסטלבאום והפריכו מכל וכול את גרסתו של רביד אינם עדים, אינם עדי תביעה. זאת אומרת שיש כאן איזה סלקציה של עדים.

יואב הורוביץ: רגע, תעשה לי סדר. הסביר לנו עורך דין רון גזית שבעקבות פסיקה מאוד ברורה בנושא הזה אנחנו מנועים מלראות את חומר הראיות. כך הוא הסביר לנו. זאת אומרת, משתמע מזה, שיש לנו המלצה ובאיזה שהוא אופן, מחושב, מובנה, אנחנו צריכים להעריך אותה ולא יכולים לבחון את זה. מה שאתה אומר כרגע, כי אתה, אני מניח, נחשפת לחומר הראיות- - - איך אנחנו מתייחסים לזה? כי בא מצד אחד עורך דין אסף רוזנברג, ממונה, מצד שני אומר דבר אחד, מצד שני אומר עורך דין יוסי כהן דברים שהם דברים אחרים, איך אנחנו צריכים להתמודד עם זה, עורך דין רון גזית?

רון גזית: אני לא מצליח להבין את השאלה. תתמודד עם זה בהתאם למה שאני אמרתי לך. הצבעתי על הפרמטרים המשפטיים, ואם אתה מבקש שאני אחזור על מה שאמרתי, כי לא מספיק הבנת, כשהם ייצאו החוצה אני אעשה את זה.

יוסי כהן: אין לי גם בעיה לתת לעורך דין גזית, שבו אני שם את מבטחי- - -

רון גזית: גם אני לא רשאי ל- - -

גאולה אבידן: גם עד לכאן לא היה שום חידוש, כי קראנו שהיו 12 עדויות שלא הוגשו.

יוסי כהן: חבר׳ה, יש לי עוד הרבה נימוקים. אתם תראו, לפני שנגיע לתובענה עצמה.

היו״ר, אמיר גילת: עורך דין כהן, אנא תמשיך.

יוסי כהן: אני מודה לך. עכשיו, ואת זה בטח אתם יכולים לדעת, למרבה תדהמתי העדים הכי חיוניים לחקר האמת במקרה כזה, מי הם? אני שואל אתכם, את מי צריך להזמין כאשר יש קביעה של הממונה בתובענה שרביד הוא עורך דין מוכשר ומעולה וטוב שלא נטל בו- - -

דובר: אנחנו יודעים את התשובה.

יוסי כהן: המנכ"ל לא זומן, מנהל כוח אדם לא זומן והעוזר של המנכ"ל לא זומן. כלומר פה סימנו עדים שרביד הביא ואמרו 'בואו, תחזקו לנו את הגרסה'. גם זה לא קרה, הגרסה לא חוזקה. גם הגברת עוזרי, שנותנת תצהיר ומספרת שהיא נפגשה באקראי עם בר מוחא ובר מוחא אמר לה, 'נסטלבאום הזה, אנחנו נחסל ונעיף אותו', לא זומנה.

יואב הורוביץ: עורך דין כהן, אתה נתת דוגמה שנשאלו שאלות האם שמעת אותו מעיר הערות הומופוביות. זה מה שאמרת?

יוסי כהן: כן.

יואב הורוביץ: אתה מוכן לדייק בזה? מה הייתה ההערה? מה היו השאלות שנשאלו?

יוסי כהן: האם אתה שמעת אי פעם את מר נסטלבאום מעיר הערות סקסיסטיות או הומופוביות כלפי מר רביד? התשובה לא. אבל מר רביד אומר שאתה שמעת אותו אומר, התשובה: לא היו דברים מעולם. 18 עדויות כאלה יש לי, וזו נקראת חקירה מגמתית, מכשילה ולא הוגנת. לא ככה חוקרים.

איך יכול ממונה להגיש תובענה כזאת? לקבוע מצד אחד שאחד הוא מוכשר, טלית שכולה תכלת ואילו את מר נסטלבאום צריך להשעות, להעביר אותו מתפקידו, בלי להזמין את האורגנים העיקריים, ובמיוחד אני מדבר על המנכ"ל, שהמנכ"ל גם היה מעורב פה כעד, בניסיון גישור בין רביד לבין נסטלבאום והמנכ"ל יכול היה לומר לאותו חוקר, 'אדוני, ניסינו לעשות הליך גישור, בהליך גישור הזה רביד ביקש דברים שלא הסכמנו לתת לו ואז הוא הלך וחזר על התלונה שלו'. אני לא מסתמך רק על זה, תאמינו לי. בואו נלך לתובענה, את התובענה מותר לכם לראות.

דובר: ראינו.

יוסי כהן: סהדי במרומים, תאמינו לי, לו היה סטג'ר, ואני לא רוצה לפגוע בכבודו של עורך דין רוזנברג, אני לא יודע, הוא לא ניסח את התובענה, מגיש כזאת תובענה לבית משפט היו מפטרים אותו מתפקידו. כך כותבים תובענה? מהר, מהר,

העיקר כדי שנסטלבאום לא ייכנס לתפקידו? גם הוא יום אחד לא ייכנס לתפקידו, תאמינו לי. אני מאוד מבקש, תראו איזו רשלנות, איזה מגמתיות ואיזה תעצומות נפש יש לבן אדם לכתוב דברים שהוא יודע שהם שקר, חד משמעית. מר אמיר גילת, דר' אמיר גילת, אנחנו מדברים עכשיו לא פורמלית, כמה זמן רביד מועסק ברשות?

היו"ר, אמיר גילת: 21 שנה.

יוסי כהן: זה נכון?

היו"ר, אמיר גילת: אני קראתי את מה שאתה אומר, אני יודע את התשובה.

יוסי כהן: זה נכון? רביד עבד ברשות 21 שנה? הרי כולנו יודעים, אפילו אני, שאני לא מכיר את רביד, יודע שהוא היה בערוץ 2, שהוא נסע לארצות הברית, למה כתב את זה עורך דין רוזנברג אם לא כדי ליצור רושם שמדובר בעובד נאמן, מסור, של שנים? למה הוא לא פנה למנהל אגף כוח אדם ושאל אותו, 'אדוני, כמה זמן הוא עובד?' למה הוא לא ביקש את התיק האישי שלו? תיכף אני אומר לכם למה. בתובענה, יש לכם עורך דין, אני לא רוצה להחמיא בפניו, קטונתי, בכתב תביעה אזרחי יש תקנה שאומרת שכל מקום שאדם טוען לתרמית, דברים חמורים, חובת פירוט מוגברת. בכתב אישום פלילי, לא עלינו, מאות פסקי דין, וצירפתי אליכם אחד, חייבים לתאר את רכיבי העבירה, הן את האלמנט הפיזי והן את האלמנט הנפשי, מה שנקרא מסייע ו.... בכתב התביעה מה כתוב? במועדים שונים. טוב, חיכיתי לחומר הראיות ואמרתי אחת משתיים, או שלא שאלו את רביד מתי זה קרה, או שיש מודעים. מה מצאתי? גם וגם. החוקר שחקר את רביד, 'האם אירעו האירועים ההומופובים כביכול?' לא שאל מתי, אין תאריך. לעומת זאת אברוצקי טוען שהאמרות האלה נאמרו ב-2005 ו-2006 וזה לא מצוין בתובענה, למה? מה זה היה מקפיץ מיד? טענת התיישנות. 2005, 2006 מביאות אותנו להתיישנות. זאת אומרת הכול פה מגמתי.

יואב הורוביץ: אתה יכול להסביר את חוק ההתיישנות? מה זה אומר התיישנות, על מה חלה התיישנות?

יוסי כהן: בבקשה.

מרסיה צוגמן: שלוש שנים ל- - -

יואב הורוביץ: ההתיישנות היא מהמקרה או מהזמן שבו הוא התלונן?

יוסי כהן: לא, מהמקרה. עכשיו זה אוף דה רקורד, אני מפליל עכשיו את הלקוח שלי. הלקוח שלי אמר שלפני שש-שבע שנים באיזה מסיבת גג אמר לו רביד, 'אני אוהב את התחת של הילד שלך', סליחה לגברות פה, 'החברים שלי דלוקים על התחת שלך', מילים כאלה. סליחה, אותי זה מגעיל, אז נסטלבאום, במקום להגיד לו 'תסתום את הפה שלך ואל תדבר ככה', אמר, 'אני אשים לילד שלך מטרייה'- - -

משה נסטלבאום: לא, לא, לא.

יוסי כהן: עזוב, אל תתערב.

משה נסטלבאום: טוב, זה היה יותר מגוחך.

יוסי כהן: יותר מגוחך? הם מספיק מבינים את הגיחוך בזה. 'אני דלוק על הילד שלך', 'איציק דלוק עליך', 'שמור על התחת שלך כי כמה מהחברים שלי דלוקים עליך'.

היו"ר, אמיר גילת: זה רביד?

יוסי כהן: אז אם אדם מדבר ככה, מה הוא מצפה שיענו לו? שימו לב כיצד הממונה ממשיך בבנייה של מסד משפטי כוזב, עובדתי משפטי כוזב. ככה הוא כותב. במהלך שנות עבודתו של רביד ברשות מעולם לא נערך לו- - - איתן, תוציא לי את המכתב של מושון מצליח.

הממונה מציג את רביד כאחד שעבד 25 שנה, אני אומר את זה כללית, כדי לדלג, מעולם לא נערך לו בירור משמעתי, טלית שכולה תכלת, מוכשר, מקצועי, כולם סבורים שהוא העובד הכי טוב ברשות. אבל יש בפניו מכתב, לא עלינו, ממושון מצליח, מנהל הטלוויזיה לשעבר, המכתב הזה פה, אני צירפתי לכם אותו. במכתב כתוב במפורש: 'אדוני הנכבד, בהמשך לפגישתנו מיום כך וכך אני מעביר אליך את החומרים בדבר הבירורים המשמעתיים שנערכו ליגאל רביד, אני מבקש לתקן את

דבריי מהיום בעקבות תלונותיו של מר משה נסטלבאום', אותן תלונות שהיו סתם תלונות סרק, 'אני מבקש לתקן את דבריי מהיום, לאחר בחינה מחודשת מהחומרים שבידי, מר יגאל רביד פעם אחת ננזף על ידי ופעם שנייה קיבל התראה ולא כמו שאמרתי לך'. איך לא רעדה ידו של עורך דין אסף רוזנברג כשהוא כותב, אל"ף, שמר נסטלבאום הזמין אותו לבירורים משמעתיים סרק, כדי לפגוע בו, ושהוא איש מוכשר שמעולם לא נערך לו בירור משמעתי. לא מקובל, לא ברור. היה פה ליקוי מאוד גדול.

אז קודם כל הטענה שמעולם לא נערך לו בירור משמעתי היא לא טענת אמת. בנוסף, למה הוא פנה למנהל הטלוויזיה לשעבר? אני לא מבין. למה הוא לא פנה למנהל הטלוויזיה הנוכחי, למנכ"ל? שוב, השאלות צפות ועולות, ולמנהל אגף כוח אדם, הוא לא פנה אליו, ויש שתי תלונות חמורות ביותר, כתבתי לכם, אני לא אחזור עליהן, כנגד רביד ועדות אחת של אדי אהרונוב, שהוא אומר 'לעבוד עם רביד זה עונש, הוא שטחי, הוא לא מתכונן', אז איך אתה בתור ממונה הולך וכותב תובענה כל כך כוזבת? משהו לא בסדר, משהו לא מסתדר.

אני חושב שלגבי האמירות ההומופוביות, אל"ף, אני לא יודע אם יש פה בכלל אשמה שיש להשיב עליה. בי"ת, ושוב אני מסתמך על דברים של גדולים, נתלה באילן גבוה, כותב ב-8.7 אותו אסף רוזנברג שהדברים האלה נאמרו במהלך איזה התבדחות בין שניהם וכהלצה בתגובה לדבריו של רביד.

היו"ר, אמיר גילת: בתגובה שהיו ביניהם יחסי חברות, נקרא לזה, לא יחסי מרות?

יוסי כהן: לא. שימו לב, הרי כבר אין יחסים בין רביד לבין נסטלבאום, זה נאמר בתקופה של לפני שבע שנים. אני אומר לכם ואני מוכן להראות לכם, ואני לא אשקר בשביל שום לקוח, גם רביד אומר שזה היה בהתלוצצות. גם רביד, גם נסטלבאום, גם הממונה מגיע למסקנה שמדובר בהתלוצצות. אני אקרא לכם מה כותב מר רוזנברג, שימו לב, זה מאוד חשוב, סעיף 4 למסמך, נספח א', 'עקב הפניות

הנ"ל זומנו מר רביד ומר נסטלבאום לאגף חקירות משמעת ונגבו מהם עדויות. מר רביד העיד ראשון, אולם חרף העובדה שנמסר לו שנסטלבאום התלונן כנגדו הוא סירב למסור שמות של עדים פוטנציאליים'. אני פותח סוגריים, בטח אז, גם רותם אברוצקי אומר, בחקירה שלו, 'אני ברוגז איתו, לא מדבר איתו', אז לא היו לו עדים. אז הוא עוד לא הלך לאגודת העיתונאים, להתחבר לבר מוחא. הוא ביקש לחשוב, לא רצה לחשוב וכו'. 'מר נסטלבאום בחקירתו טען כי היו מקרים בודדים בהם העיר למר רביד הערות בנוגע לנטייתו המינית, אולם אלה היו תמיד בתגובה להלצה שנשמעה קודם כל מפיו של רביד ומיוזמתו'. זאת אומרת עורך דין רוזנברג כבר ידע, גם מהחקירה של רביד, גם מהחקירה של נסטלבאום וגם מההחלטה שלו, שמדובר בהתבדחות בין עובדים שאינה מהווה עבירה פלילית.

היו"ר, אמיר גילת: אני עוצר אותך שנייה, כי אני רוצה לכוון לנקודה שתעזור לי להבין. אני קורא פה את כתב האישום, ואז כתוב ככה, 'בהזדמנויות רבות ושונות לאורך שנות עבודתו המשותפת הנאשם... אמר לו', את הציטוטים האלה והאלה שלא נחזור עליהם. זה חלק אחד של ה- - -

יוסי כהן: אני רק יכול אמרת אגב בפנים מה שאתה אומר. זו כותרת לעיתון. בכתב אישום אתה צריך לכתוב ביום כך וכך או בסמוך לו.

היו"ר, אמיר גילת: הבנתי מה שאמרת, אני הולך לכוון למשהו אחר. ואז בסעיף 8 הם כותבים, 'בנוסף בהזדמנויות רבות ושונות נהג הנאשם להתבטא באמירות בוטות ומיניות' ופה אין כבר ציטוט. אין פה זמנים מדויקים ואין פה ציטוטים מדויקים. כלומר בתקופה שמר נסטלבאום היה כאן מנהל חטיבת החדשות, אין לנו ציטוטים מדויקים. תן לי להבין ממה שאתה אמרת שזה ככה, שההתבטאויות המיוחסות פה בציטוט במרכאות, שלא נחזור עליהן, נאמרו בתקופה שהוא עוד לא היה מנהל- - -

יואב הורוביץ: סליחה, שנייה, מי שלא חייב להיות פה, מרסיה וזה, תדאגי שלא יהיה פה. אני יודע שזה באיחור, אבל זה לא התפקיד שלי לעשות את זה. פשוט

ראיתי פה הרבה אנשים ושאלתי את עצמי מי כולם, ואחר כך עוד משהו בתהליך לא יהיה- - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, בדקתי את זה.

יואב הורוביץ: לא, לא.

היו"ר, אמיר גילת: יש לך בעיה עם הפורום?

מרסיה צוגמן: לא, הפורום חייב להיות הוועד המנהל. אם יש תמליל, אז לא צריך מזכירה שרושמת.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

יוסי כהן: את תחליטי, כדי שהכול יהיה פיקס, שהכול יהיה מאה אחוז.

מרסיה צוגמן: המנכ"ל חייב להיות פה, אבל אם לא מפריע למשה נסטלבאום שיהיה פה- - -

משה נסטלבאום: כן, מפריע לי.

היו"ר, אמיר גילת: יש בעיה שתישאר- - -

יוסי כהן: המנכ"ל צריך להישאר.

היו"ר, אמיר גילת: ומיכל, אם אין התנגדות.

משה נסטלבאום: אין לי התנגדות.

יואב הורוביץ: מרסיה צריכה לאשר שזה בסדר.

מרסיה צוגמן: אז בסדר, אם אין מניעה ל- - -

היו"ר, אמיר גילת: העוזר שלי, אני מדווח לפרוטוקול, יצא מהחדר.

אני רק אשלים. זאת אומרת ש- - -

יוסי כהן: תחזור על זה, אני הבנתי מה שאתה רוצה.

היו"ר, אמיר גילת: כי אני קראתי בעיון ומאוד בקפדנות את כתב התביעה, על הציטוטים המדויקים, עם מרכאות, שמיוחסים למר נסטלבאום, אין תאריך, זה היה בהזדמנויות שונות- - -

יוסי כהן: ולא בכדי.

היו"ר, אמיר גילת: לכן אני מחדד את זה, האם הוא היה אז המנהל של מר רביד? זה מאוד חשוב לי לדעת. ואחר כך כתוב 'בהזדמנויות שונות' ואז כבר אין ציטוטים מדויקים, זאת אומרת אלה כבר אמירות עוד יותר כלליות, לשיטתך.

יוסי כהן: זה טוב אצל ליאורה המרכלת בעיתון, זה טוב בין חבר'ה. גבירותיי ורבותיי, אני רוצה שתאמינו לי- - -

היו"ר, אמיר גילת: האם בתקופת היותו מנהלו של מר רביד השמיע מר נסטלבאום את הציטוטים?

יוסי כהן: זה לא נטען.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אני שואל אם הבנתי נכון.

יוסי כהן: זה אפילו לא נטען.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני הבנתי נכון.

יוני בן מנחם: עורך דין כהן, אני לא כמוך מיומן בעניין משפט, אבל יש פה משהו שצורם לי. בא עורך הדין רוזנברג ב ואומר בתובענה שהוא הגיש, 'מה שאמר מר נסטלבאום, תחתוני פח וכו' זו הטרדה מינית מילולית'. אני עכשיו קונה את מה שהוא אומר, האם מה שאמר לו מר רביד, 'איציק דלוק על התחת שלך', 'יש פה חברים שדלוקים על התחת שלך', האם זו לא הטרדה מינית מילולית של מר רביד למר נסטלבאום לפי החוק?

יוסי כהן: זה וייס ורסה. אם זה היה בהתבדחות- - - סליחה, יש פה גברות, אם היינו פה רק גברים- - -

יוני בן מנחם: מבחינת החוק היבש, אני שואל. למה מצד אחד זו כן הטרדה מינית ומצד שני זה לא הטרדה מינית?

יוסי כהן: לא, ברור שבנסיבות האלה אם היה מקום להגיש תובענה על הטרדה מינית כנגד מישהו זה כנגד רביד.

היו"ר, אמיר גילת: למה, כי הוא התחיל?

יוסי כהן: הוא התחיל והוא אמר שלוש פעמים שלוש אמרות מאוד מכוערות. אני אגיד לכם, אם לי הוא היה אומר שהחבר'ה שלו חומדים את הישבן של הילד שלי הייתי מאוד נפגע ולא הייתי מדבר איתו לעולם.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא עורך דין, אני רק בן של עורך דין. בואו נעזוב רגע את הנושאים המשפטים, אני, כמי שאמור לקבל פה החלטה ציבורית, לא משפטית- - -

יוסי כהן: אז תנו לי עוד עשר דקות.

היו"ר, אמיר גילת: סליחה, חשבתי שסיימת.

יוסי כהן: תאמינו לי, הכול מסודר, צמצמתי, אני רק רוצה לחדד את הדברים. אני לא הגעתי לעיקר, אני אגיע לעיקר. אני אומר לכם שחוקר שלא שואל את רביד מתי הוא אמר לך את זה, זו רשלנות.

היו"ר, אמיר גילת: ואתה יודע מהחומר שהוא לא שאל?

יוסי כהן: לא שאל. ממונה שמקבל דבר כזה, אמון על זה הפרקליט הראשי פה, נכון, רום?

רון גזית: כן, תמשיך.

יוסי כהן: אני שואל אותך, אתה מכיר יותר את ה- - -

רון גזית: אני מעדיף לא- - -

יוסי כהן: הממונה פה הוא מקביל לפרקליט שמחליט להעמיד לדין. הממונה לא מחזיר את חומר החקירה לידי מחלקת החקירות ואומר לו איך לא שאלת מתי, איך אני אכתוב כתב אישום? הרי יש התיישנות. ובעבירת המשמעת הזאת ההתיישנות שנתיים. ובעניין של אברוצקי הוא גם לא ציין תאריכים, למרות שהוא אמר לו שזה לפני שבע-שמונה שנים.

עכשיו אני רוצה להתקדם לחלק השני של התובענה. שוב, להראות את המופרכות, איך התנהגו פה. בחלק השני טוען הממונה כי נסטלבאום התנכל לרביד בכך שסירב לאשר לו עבודות פרטיות, זימן את רביד לבירורים משמעתיים ואסר על הצגתו

בתכניות שמשודרות במסגרת חטיבת החדשות. עכשיו שוב פעם, כמובן שעורך דין רוזנברג לא פירט באיזה עבודות פרטיות, מה היקף העבודות הפרטיות. הוא שכח. משהו כנראה קרה לו, עבר איזה תהליך, הוא שכח שאסרו עבודות פרטיות על ידי מר נסטלבאום. תכתוב, מה כל כך נחפזת שמהר מהר, לא התקשרת למנהל כוח אדם. אגב מנהל כוח אדם, תביא את התיק, אני רוצה לראות כמה עבודות פרטיות אושרו לו וכמה מהן לא אושרו על ידי מר נסטלבאום. זאת אומרת הוא רק לקח חלק מהעבודות הפרטיות שלא אושרו ואותן לא ציין ואת העבודות הפרטיות הרבות שאושרו, הוא התעלם מהן. אבל אני שואל אתכם עכשיו, איזו עבירה זו אם אני כמנהל- - - אני מנהל רע, שיקול הדעת שלי הוא רע, אבל זו עבירה אם אני לא מאשר היתר עבודה פרטית כי אני חושב שאסור? מה עוד - - -

היו"ר, אמיר גילת: נסה לא לחזור על דברים שכתבת.

יוסי כהן: בסדר, אני אגיע.

דובר: אתה טוען כל כך יפה שאף אחד לא מפריע לך.

יוסי כהן: אני מודה לך. חבר'ה, תנו לי, תאמינו לי, אני לא ישן כבר הרבה לילות.

איזו עבירה אם ממונה לא אישר עבודות פרטיות כשיש על זה זכות ערעור למנכ"ל. זימונים לבירורים משמעתיים – פה הממונה ממש כותב דברים שאינם אמת, שהוא זימן אותו כביכול כדי להתנקם בו, אבל יש פה שתי החלטות בזימונים שהוא זימן אותו ושם החליטו לנזוף ולהתרות בו. אבל זה, שוב פעם, אני מניח שקראתם, זה הצימוק. זה, ברגע שחוקר קורא דבר כזה, לדעתי הוא היה צריך מיד ללכת למשטרה, להגיש תלונה למשטרה ולסלק את התלונה כנגד נסטלבאום. מה כותב רביד לאחד מחברי הוועד המנהל? מכיוון שהוא איננו פה, לא אומר את שמו. ככה הוא כותב לו, חבר'ה, אני לא מאמין, קראתי את זה ולא האמנתי, 'נסטלבאום אמר שאם לא הייתי רב איתו הוא ייעד אותי למבט. עם זאת יש מתלוננים נוספים ואני מאמין שיש ביכולתנו להביא לסילוקו של נסטלבאום במהלך לא מסובך מדי'.

היו"ר, אמיר גילת: מי אמר למי ואיך אתה יודע מזה?

יוסי כהן: צירפתי לכם את המייל. זה בחומר החקירות ואני צירפתי לכם את זה כנספח ממייל, מייל מרביד לעורך דין בורובסקי. ואגב, הוא נשאל גם על זה, הוא נשאל על זה בחקירות, לא הכחיש.

היו"ר, אמיר גילת: עורך דין כהן- - -

יוסי כהן: עוד מעט אני מגיע לליבה.

היו"ר, אמיר גילת: בינתיים אנחנו בקריאה מודרכת של הפרומו.

יוסי כהן: חבר'ה, זה דבר חשוב.

היו"ר, אמיר גילת: תגיד מה שאתה רוצה, אבל מה שקראנו קראנו. תשאיר זמן לדברים שלא קראנו.

יוסי כהן: עכשיו אני אלך באמת לעיקר. לדעתי, ואני חושב שעל פי כל היגיון, בבואכם לשקול האם לקבל את בקשת הממונה, צריך לשקול כמה שיקולים, פרמטרים, הייתי אומר, לכאן ולכאן. הפרמטר הראשון בכל הכבוד שאתם צריכים לשקול זה חוק יסוד כבוד האדם וחירותו ואת השאלה 8 ו-2, שני סעיפים מצטברים, שאומרים שלא פוגעים בכבודו של אדם, כמובן בעבודתו, אלא במידה סבירה וראויה. את זה אתם צריכים לשקול, זה מה שנקרא פסקת ההגבלה בחוק יסוד מול מה שאמרתי עד כה. אל"ף, חומרת העבירה. זו עבירה כל כך חמורה? אגב, אני עומד להגיש בקשה לביטול הקובלנה מחמת הגנה מהצדק וכל הפגמים שנפלו, אי אפשר ככה לברר את התובענה, יש לי ארבעה נימוקים כבדי משקל, הגנה מהצדק, לפי החוק, יש בחוק עצמו שמונה נימוקים מדוע אתה יכול לבקש, כל השמונה מתקיימים פה ועוד יותר. עכשיו, אופי העבירה, היקפה וחומרתה. אמר עובד, התלוצץ. אתם יודעים מה? אני הולך עכשיו נגד נסטלבאום, אני מפליל את הלקוח שלי, רביד אמר לו 'התחת של הילד שלך' והתחת של- - - ואחרי זה נסטלבאום אמר לו, 'אז אני אלך לידך עם תחתונים מפח'. שבוע אחרי זה רביד לא אמר את זה והוא

אמר לו 'אני אלך לידך עם תחתונים מפח'. זו הטרדה מינית מילולית? באמת. זו עבירה בכלל?

היו"ר, אמיר גילת: פה אני רוצה לשאול את השאלה שלי. ציבורית, לא משפטית. עזוב רגע את נסטלבאום בצד. האם היית רוצה שמנהל בגוף ציבורי יהיה אדם שמתבטא, אם התבטא, אני מדבר כללית, בדברים שמיוחסים לו? זאת אומרת האם המפקד של הבן שלי בצבא, הייתי רוצה שהוא יגיד 'אני אפתח לך את התחת במטריה'.

משה נסטלבאום: לא אמרתי את זה.

יוסי כהן: הוא לא אמר דבר כזה.

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר נניח- - -

משה נסטלבאום: אני לא אמרתי את זה.

יוסי כהן: תקשיב רגע, דר' גילת, אם הבן שלך יבוא ויגיד לך שהמפקד שלו בצבא אמר שהוא נדלק על התחת שלו, סליחה, גברות, אני מתנצל, לדעתי אתה עולה על המכונית ועד שלא שמים את המפקד הזה בכלא אתה לא שקט. עכשיו פה אני שוב מדגיש, גם לגרסת רביד, גם לגרסת הממונה, דברים נאמרו בבדיחות הדעת.

היו"ר, אמיר גילת: זאת אומרת אם הם היו נאמרים שלא בבדיחות הדעת, אתה רואה את זה בחומרה.

יוסי כהן: לא, לא ראיתי בזה חומרה. שימו לב, כל דבר הוא חמור, גם אם אני אשפוך מים עכשיו זה חמור, אבל החומרה היא יחסית למשהו, לעונש. אז מה, אז זאת חומרה שמצדיקה- - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מדבר איתך עכשיו- - - עזוב את נסטלבאום בצד- - -

יוסי כהן: גם אם היה נכון- - -

היו"ר, אמיר גילת: יש לנו המלצה לא לאפשר לאדם שאמר 'אני אפתח לך מטריה בתחת'- - -

משה נסטלבאום: אני לא אמרתי את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא אמרתי שאמרת- - -

דובר: לא, אתה אומר את זה פעם שנייה- - -

יוסי כהן: הוא לא טוען את זה.

היו"ר, אמיר גילת: תקשיבו מה אני אומר, אמרתי שיש לנו המלצה להעביר אדם שנטען נגדו שהוא אמר 'אפתח מטריה בתחת' מתפקיד ניהולי. והיה והדברים האלה נאמרו, לשיטתך, האיש הזה יכול להיות מנהל?

יוסי כהן: איזה שאלה. חבר'ה, תחשבו, בן אדם עובד 40 שנה במקום- - - שימו לב, אני אתן לכם דוגמה מהחיים. שופט אחד, שופט, זה פורסם, אמר במהלך דיון לתובעת המשטרתית, 'השם שלך זהבה, ז' את יודעת למצוא'.

משה נסטלבאום: לא, ז' את מוצאת מהר.

יוסי כהן: רע, חמור פי אלף מ- - - למעשה מגיי, לא נעים לי להגיד, שמדבר לא יפה לסטרייט והוא הגיב לו בהומור. אז מה, יעיפו אותו מתפקידו? ישעו אותו מתפקידו? ראשי ערים שנתפסים בעבירות- - -

אסתי אפלבאום: השעו אותו מתפקידו, את השופט. שמעתי את שרת המשפטים. היא אמרה שהיא הולכת להגיש נגדו באופן אישי.

יוסי כהן: חכי, חכי. אבל בואו נחשוב, אני לא אומר לפעמים שטויות? כל אחד מאיתנו לא אומר לפעמים שטויות?

גאולה אבידן: יש תקדים של המחוזי שמישהו אמר למישהי, היא עברה ברחוב, הוא אמר לה- - - אבל זיכו אותו, כי זו הייתה תרבות יופי, בתרבות שלו המילה כושית זה- - -

יוסי כהן: חבר'ה, אתם יודעים איך בצבא מדברים, איך מדברים בחבר'ה, אתם יודעים איך גברים מדברים בסאונה?

אסתי אפלבאום: אני יכולה לשאול אותך שאלה אם אתה כבר במצב רוח של לענות לשאלות?

יוסי כהן: תמיד.

אסתי אפלבאום: היה איזה שהוא ניסיון להגיע לפשרה או שאני טועה? איפה הבורדר ליין?

יוסי כהן: אני מאוד מודה לך.

גאולה אבידן: אני גם הכנתי את זה כשאלה והייתי רוצה דווקא לשמוע את משה.

יוסי כהן: לא, משה היום בסערת רוחות, הוא שבור, עזבו אותו, אני מבקש.

אסתי אפלבאום: אוקי. אז הייתי כן רוצה לשמוע על זה קצת.

יוסי כהן: אז אני מאוד מודה לכם כי זו שאלה חשובה. לאחר המכתב הזה, מה-8.7, ששלח עורך דין רוזנברג, והוא למעשה מפנה את שני הניצים למנכ"ל, זה מפי השמועה, המנכ"ל פה יאשר, מינה המנכ"ל את העוזר שלו כדי שיפשר ביניהם.

יוני בן מנחם: לא, זה לא בדיוק ככה, זה יותר חמור מזה. פנה אליי ראש אגף חקירות בנציבות, מר נתי לויט, ואמר לי, 'אדוני, זה נראה לנו סכסוך בין שני עובדים על רקע כזה או אחר של חילוקי דעות ואני מבקש אותך כמנכ"ל, שתנסה למצוא לזה פשרה בתוך הארגון שלך כדי שלא נגיע לצעדים משמעתיים', ואמרתי לו שאני מוכן בחפץ לב- - -

היו"ר, אמיר גילת: מתי הוא פנה אליך?

יוני בן מנחם: פנה אליי מזמן, לפני כמה חודשים.

יוסי כהן: בסמוך ליוני.

אסתי אפלבאום: אחרי שישבנו בוועדת האיתור?

יוני בן מנחם: בוודאי.

גאולה אבידן: איך בורובסקי נכנס לסיפור?

יוני בן מנחם: רגע, אני אגיע לזה. אני סיכמתי עם נתי לויט שאני אעדכן אותו באופן שוטף, הסמכתי את מר זליג רבינוביץ, העוזר שלי, לנסות ולפשר בין שני

הניצים. מר רבינוביץ קיים איתם פגישות, עם מר נסטלבאום ועם מר רביד, פגישות ביחד, וניסה למצוא איזה שהוא הסדר. בסופו של דבר זה לא צלח. אני באופן שוטף עדכנתי את נתי לויט על התקדמות המגעים וניסיונות הפשרה וכשהמגעים נכשלו ולא צלחו גם דיווחתי לו שלא הצלחנו לפתור את זה. במקביל נודע לי- - -

גאולה אבידן: אתה יכול לנקוב בסיבה מהותית ראשית, בלי התפתחות כל העניינים, כי באמת אין זמן כאן, אבל סיבה ראשונה, לדעתך, שזה לא צלח?

יוני בן מנחם: אני מציע שתשאלו את מר רבינוביץ, כי הוא תיווך בעניין.

יוסי כהן: חד משמעית, אני יכול לקרוא לך מרביד. רביד אומר, לא החזירו אותי לתפקיד שרציתי, אני לא מתפשר. הוא כתב את זה. חד משמעית.

אסתי אפלבאום: איזה תפקיד?

יוסי כהן: מגיש של מבט. תודה לך, יוני.

יוני בן מנחם: רגע, אני רוצה להמשיך. במקביל גם דיבר איתי בורובסקי, מסתבר שנתי לויט, כך אני הסקתי, אני לא רוצה להגיד פה דברים לא נכונים, אני הסקתי שהוא פנה אל אנשים נוספים, חוץ מהמנכ"ל, נתי עצמו פנה לאנשים בוועד המנהל, אחד מהם זה בורובסקי, אולי הוא פנה גם לאחרים, אני לא יודע, אני יודע כי בורובסקי דיבר איתי על זה, גם כן לנסות ולתווך.

יוסי כהן: ואני אומר לכם, אני רוצה להשיב לגברת הזאת ולך, לכל אורך חקירתו רביד אומר 'ניסיתי להתפשר וניסיתי וניסיתי וניסיתי וניסיתי, אבל הוא לא רצה להחזיר אותי לתפקידי', ותראו מה הוא כותב אחרי זה- - -

היו"ר, אמיר גילת: ואז הוא הגיש את התלונה?

יוסי כהן: אז הוא חידש אותה. הוא הגיש את התלונה בפברואר 2012, לאחר מכן הוא ניסה וניסה וניסה לחזור לתפקיד, לאחר המכתב של רוזנברג ביולי- - -

היו"ר, אמיר גילת: פברואר 2012, זה סמוך לאיזה שהוא מכרז שהתמודדת, משה, או שלא היה מכרז כזה?

משה נסטלבאום: לא זוכר.

יוסי כהן: התלונה היא מפברואר.

היו"ר אמיר גילת: מתי היה המכרז למנהל החדשות?

משה נסטלבאום: כן, נכון, הוא גם הודיע שהוא יסכל את מינויי למנהל החדשות.

היו"ר, אמיר גילת: זאת אומרת התלונה המקורית הוגשה טרם המכרז- - -

משה נסטלבאום: כן, הוא גם הודיע לי שהוא יסכל את מינויי.

היו"ר, אמיר גילת: על עניינים שלטענתכם דובר על שנים אחורה.

יוסי כהן: שבע שנים. מה שחשוב לי פה זה שתבינו, שקראתי את חומר הראיות והזדעזעתי איך חוקר לא כותב מיד שמדובר בבן אדם שמנסה באיומים של תלונה, שאין לה בסיס, לסחוט את נסטלבאום, 'אם אתה לא מחזיר אותי לתפקיד שלי אני אמשיך את התלונה', ואלה דברים חדים וחלקים.

אסתי אפלבאום: זה לא היה התפקיד הרגיל שלו.

משה נסטלבאום: הוא היה מגיש במוצאי שבת.

יוסי כהן: אתה, השאלה ששאלת, העבירה כאן שנטענת, נטענות שתי עבירות, שתיהן, אגב, לא אמת. אחת שהוא אמר לו איזה שהן אמירות בתגובה להתבטאות וכו'. על זה מדיחים עובד מתפקידו? מעבירים אותו מתפקידו? הרי מה המשמעות? בואו לא נטמון את ראשינו בחול, המשמעות של העברת מר משה נסטלבאום מתפקידו הנוכחי היא שהוא לא ייכנס לתפקיד שאליו הוא נבחר ברוב דעת ועדת האיתור ולדעתי הוא הולך הביתה בבושת פנים, עם ראש מושפל, כי במה הוא יעבוד? צלם? במה הוא יעבוד?

אז שוב פעם אני רוצה להתייחס דווקא לחומרת העבירה, אמר לו, לא אמר לו, אל"ף, זו לא עבירה. אגב, מותר, לכל בן אדם יש- - - בארצות הברית יש עשרות כתות וארגונים שהם נגד הומופובים, זה לא עבירה, זה גם לא פוגע בחוקה, אבל התבטאויות כאלה שנאמרו, אני מדבר רק על המשקל, תאמינו לי, אם נסטלבאום

היה נתפס שהוא לקח 2,000 שקל מהקופה אני לא הייתי פה, הייתי אומר 'תעבירו אותו', עובד כזה לא ראוי . אני ייצגתי פעם ראש אגף בשב"כ שנתפסה במעילה של 100,000 שקלים ועשו לה שימוע ולא הדיחו אותה מתפקידה, כי היא הייתה טובה. זה דבר אחד.

האישום השני שהגיש נגדו, זימן אותו לבירורים משמעתיים שלא יצא מהם כלום? לא אמת, על פי המסמכים שבידו. הוא העובד הכי טוב? ארבע תלונות על רביד, מאוד קשות. זאת אומרת אופי העבירה והיקפה פה, גם אם היו נכונים, ואני מבטיח לכם שהתובענה הזאת לא תגיע לבירור, היא תימחק עשר פעמים לפחות, לפחות, על ידי בית משפט מחוזי, אם לא על ידי בית הדין- - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה לקראת סיום?

יוסי כהן: לא, עכשיו אני רוצה- - -

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו אתה מגיע לעיקר?

יוסי כהן: לא, עכשיו אני רוצה להגיע למידתיות. דר' גילת, זה חשוב לי. אני רוצה להגיע לעניין העיקרי. אם אפשר להשיג את אותה מטרה- - - הרי מה הוא אומר? הוא יתנכל לעובדים ו/או ישבש את החקירה שלהם. אז שימו לב כמה שהבן אדם הזה לא עשה עבודתו נכונה. אל"ף, למי יתנכל נסטלבאום? ל-30 העדים שהעידו לטובתו? איזה עדים הוא ידיח? זה דבר אחד.

היו"ר, אמיר גילת: מה זאת אומרת?

יוסי כהן: הרי עורך דין רוזנברג לא כותב 'אני מבקש להעביר אותו מתפקיד ניהולי מסיבה א', 1, 2', הוא לא כותב. הוא כותב את זה, אנחנו ברוסיה- - -

היו"ר, אמיר גילת: זו בדיוק השאלה שרציתי לשאול אותך. אני חושב שמה שמצופה מאיתנו, בין היתר, לשקול, זה אם השארתו של מר נסטלבאום בתפקידו, כשעדי התביעה הם כפיפים שלו, מה- - -

יוסי כהן: אז לזה בדיוק אני מתייחס. עכשיו בדיוק נגעת בנקודה שאני רוצה להתייחס אליה. אני אומר שבקשה כזו, אני ניסיתי לנחש מה המניעים של

רוזנברג, כי לצערי הוא לא יודע לכתוב למה הוא רוצה להעביר את מר נסטלבאום מתפקידו, אז אני אומר, יש חשש לסיכול עדויות, לשיבוש הליכי משפט ולכך שהוא יתנכל לעובדים. אז אני התחלתי ואמרתי, אל"ף, הרי מר נסטלבאום לא יילך וינסה להניע 30 עובדים, לשדל אותם או להדיח אותם שיחזרו מעדותם, כי היא טובה לו. כל העדויות טובות, 30 עדויות טובות. זה דבר אחד. בי"ת, גם על פי סעיף 10 לפקודת הראיות וסעיף 40 לתקנון של בית הדין המשמעתי, יש מה שאנחנו קוראים אמרה של עד ואמרה של עד זה העדויות שנתנו העדים בפני נתי לויט, ברגע שהעד חוזר בו ממנה, ניתן להכניס אותה כעדות ראשית ואף להכריז על העד כעד עוין. 10א רבתי. זה גם סעיף 40 אצלכם בתקנון בית הדין. אז החשש הזה לא קיים. למה הוא לא קיים? כי אם יילך נסטלבאום לאותם שלושה העובדים, אגב, שאחד מהם הוא בר מוחא, הוא בכלל לא כפוף- - -

משה נסטלבאום: השני גם לא כפוף לי, רותם אברוצקי.

יוסי כהן: ואחד מהם בכלל עובד רחוק מנסטלבאום. אז אם הוא יילך אליהם וינסה לשדל בהם לחזור בהם, פתאום הם יגידו, 'לא, נסטלבאום מדהים', זה לא שווה, כי מכניסים את האמרה שלהם. אגב, שני העובדים האלה ביקשו הגנה על פי החוק לעידוד טוהר המידות. כלומר יכול להיות שיש פה שני טרמפיסטים שאמרו 'יאללה, נקפוץ, נקפוץ על זה, פה יש לנו חסינות מפני פיטורין, בואו נבקש את זה, מה זה מזיק?'. זה דבר אחד, אבל דבר שני, הרי כל יום מאות חקירות משטרתיות, כל ראשי הערים נחקרים, כל השרים, מה עושים בסיום החקירה? תקראו בעיתון. אתה, יש מגבלות, יש מגבלות נורמטיביות, סטנדרטיות, אוסרים על מר נסטלבאום לשוחח עם העדים, במיוחד עם העדים שהעידו לרעתו, בדרך כלל אוסרים חודש, או אוסרים עליו לדבר עם העדים בכל עניין שקשור לתובענה ואוסרים על נסטלבאום להזיז אותם מתפקידם או לשנות את תפקידם, עד שהם לא יעידו ובא לציון גואל. למה צריך להשעות אותו מתפקידו? זה, אני חושב, דברים ברורים. אגב, כמעט כל

חקירה, יש לנו מאות חקירות, בסיום החקירה יש מגבלות שמטילים על החשודים, אני אוסר עליכם לדבר עם העדים בכל עניין שקשור לתביעה ושלום על ישראל.

היו"ר, אמיר גילת: זה נאמר למר נסטלבאום?

יוסי כהן: זה לא נאמר לו. שוב, בחקירה הזאת, לפעמים אני נותן תרגילים לתלמידים שלי, אז אם היו צריכים להגיד מה נעשה פה ומה לא נעשה פה, אז זה הפוך, מה שהיה צריך לעשות לא נעשה ומה שהחליטו לעשות, הכול לא תקין. יש עוד דבר אחד, האם למר נסטלבאום יש עבר פלילי? הוא פדופיל, לא עלינו? מטריד? הוא הורשע באיזה שהיא עבירה מהסוג הזה? באמת, חבר'ה, האם פעם מישהו העלה טענה כזו כנגדו? האם זה לא מגוחך שרביד העלה טענה של משהו שקרה לפני שבע שנים ואברוצקי פתאום בא ומחזק אותו? אז ברור, למר נסטלבאום אין עבר פלילי, העבר המשמעתי שלו נקי. בפני הממונה היו עשרות מכתבי הוקרה ותודה מכל בעלי התפקידים בטלוויזיה ואף מעבר לכך.

עכשיו אני רוצה להתייחס לעוד פרמטר. האם יש חשש שאדון נסטלבאום, אחרי שהוגשה כנגדו תובענה, יגיד איזה שהיא מילה? היום הוא מפחד מהצל שלו, האם יש חשש שהוא יבצע עבירות כאלה נוספות?

היו"ר, אמיר גילת: יש טענה, אני לא אפרט את זה, שהוא כינס עובדים או אמר להם 'העדויות שלכם הגיעו אליי'.

יוסי כהן: אני אקרא לכם מה היה בדיוק. אני רציתי להתייחס לזה. עוד פרמטרים, התפקיד של מר נסטלבאום, המעמד שלו, שנות עבודתו. ברור שאדם בתפקיד כזה, ברגע שהוא יוזז מתפקידו הפגיעה בו היא דרמטית, היא לא ניתנת לתיקון, מה גם שמה רוצה אדון רוזנברג? מה הוא יודע? שנקבע לנו דיון ראשון בתובענה ביוני, עד שנעשה זה ונעשה זה ויהיו חקירות ויהיו סיכומים וזה, שנה, בשנה הזאת ייכנס כבר בטוח לתפקיד שבחרתם את מר נסטלבאום מישהו אחר ורביד יחכך ידיו בהנאה ורוזנברג יהיה מאוד מאושר. אם היה מדובר סתם בנהג, לא שאני מזלזל בנהג, או בצלם, היו אומרים נעביר אותו, במקום שיצלם בתל אביב,

לירושלים, אין פגיעה. אבל פה לוקחים, אני חושב שאדם בעל תפקיד ניהולי מאוד בכיר, ונותנים לו סטירת לחי, אז זה גם שיקול שאתם צריכים לשקול היטב, בבואכם לקבל את הבקשה הזאת, לדחות את הבקשה. אגב, זה לא נטען בכתב האישום. דר' גילת, מאיפה אתה יודע את זה?

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי שאני לא זוכר מאיפה אני יודע.

יוסי כהן: מאיפה אתה יודע את זה? זה לא נטען בכתב האישום, והוחלט- - -

היו"ר, אמיר גילת: זה לא היה בכתב האישום?

יוסי כהן: אם זה היה נכון אז היו מעמידים אותו לדין על שיבוש הליכים. אומר ככה- - -

היו"ר, אמיר גילת: הטענה היא שהמקרה הזה, אם אירע, לפני הגשת כתב האישום.

יוסי כהן: והוא לא נכנס לתובענה. הוא כותב ככה, אתם לא רוצים שאני אגיד שמות, אני לא אגיד, הייתה אתמול שיחה ויש את זה לפני הממונה, שלו, של נסטלבאום, אני מוסיף, עם העורכים ברוממה בסביבות השעה 12 בצהריים. גם אני הייתי שם- - -

משה נסטלבאום: 2 זה היה.

יוסי כהן: הוא אומר 12, מה אני אעשה. גם אני הייתי שם. הוא אמר שמתנהלת חקירה ושהוא מבקש מכולם לבוא ולומר את האמת. ואם יהיה הליך משפטי, הוא יתמודד איתו. מה רע בזה? איזה דבר רע יש בזה?

היו"ר, אמיר גילת: את החומר של אגודת העיתונאים ראינו.

יוסי אבידן: אגודת העיתונאים- - -

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר, אני מודה, לא זוכר איפה קראתי את זה, אבל קראתי.

יוסי כהן: שאלוהים ישמור.

היו"ר, אמיר גילת: זאת אומרת אתה אומר שהציטוט הבא לא נאמר או- - -

יוסי כהן: אני לא ראיתי.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני שואל באמצעותך את מר נסטלבאום, האם אירע משהו בדומה ל- - -

משה נסטלבאום: מה שכתוב בחומר הראיות, לא?

היו"ר, אמיר גילת: בדומה ל'כל העדויות שלכם יגיעו אליי בסופו של דבר ואני אדע מי אמר מה'.

משה נסטלבאום: חס וחלילה.

יוסי כהן: תקשיב, נשאלו שלושה עובדים על זה, אתם רוצים שאני אראה לכם מה הם אמרו?

היו"ר, אמיר גילת: לא, בסדר, מספיק לי. אנחנו הרי לא מנהלים פה את המשפט.

משה נסטלבאום: הם אמרו שלא היה מעולם.

יוסי כהן: עוד פעם, אתם צריכים לשקול גם את ההשלכה שתהיה, אני מדבר על השלכה כלכלית, חברתית, נפשית, שפתאום על לא עוול בכפו, כשחזקת החפות עוד קיימת אומרים לו 'אדוני, אתה לא תמשיך לעבוד בתפקידך'. זו פגיעה אכזרית של סכין בלב, כי, שוב, אני מדגיש, זה לא נהג שאומרים לו 'אתה יודע מה? אל תעבוד פה, תעבוד בירושלים', זה לא צלם שאומרים לו 'תהיה תאורן במקום צלם'. זה מנהל, אני חושב, בכיר בדרגתו, במערכת, וברור לנו שאם הוא באמת יועבר מתפקידו זה חורבן שאי אפשר לתקן אותו.

בואו עכשיו נלך להיפותזה כזאת, מר נסטלבאום הורשע, חס וחלילה, באמרות הומופוביות, הוא אמר לו 'כן תפתח/לא תפתח', ובכך שהוא זימן- - - הוא לא יורשע, חבר'ה, אבל אני לוקח את המקרה הכי גרוע, נניח שעכשיו הייתה לכם החלטה, פסק דין שאומר שהוא אמר לו את האמרות וזה לא בסדר והוא באמת התנכל לו, הם

רבו, אתם הייתם שולחים אותו הביתה, את העובד הזה? מישהו מכם היה בלב שלם היה אומר, עובד שעובד 40 שנה, עבר נקי, אין לו שום עבירת משמעת, הוא עובד למופת, נמצא על ידינו כעובד הכי ראוי לנהל את הטלוויזיה, אז הוא אמר או לא אמר, והתנכל או לא התנכל, על זה הולכים הביתה? גם על עבר פלילי הרבה יותר חמור לא שולחים עובד הביתה. ולכן השיקול הזה, שגם אם הוא היה מורשע, לא הייתם מעבירים אותו מתפקידו. לא הייתם מעבירים אותו, אני אומר לכם.

היו"ר, אמיר גילת: טוב.

יוסי כהן: כבודו, עוד כמה- - - תאמין לי- - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, רצינו לעשות דיון.

יוסי כהן: אני לא הולך מפה, אני רוצה לשמוע את התוצאות של הדיון. אני רק רוצה שתבינו גם את הנסיבות. עוד הפעם, הזמן שחלף מאז הגשת התלונה ועד היום, הזמן, התלונה הוגשה כאמור בפברואר 2012. אחת משתיים, אם זה דבר חמור וזה לא, כי ביולי רוזנברג אומר 'זו התבדחות, תעזבו, אין פה עניין משמעתי', למה לא חקרתם מפברואר 2012? אתם רוצים לשמוע עוד דבר? אני יכול לומר להם. היה מוזמן לעוד חקירה, חקירה שהוא כבר פעם נחקר עליה ונמצא שאין כלום, עוד הפעם, בעקבות תלונה של בר מוחא.

משה נסטלבאום: והיא נסגרה, ויש מכתב אצל המנכ"ל שהחקירה סגורה. שהתיק סגור.

יוסי כהן: עוד הפעם. אז שנה וחודשיים, מה קרה? רשות החקירות בנציבות מקבלת תלונה על עמוד וחצי על אמרות הומופוביות והתנכלות והיא מחכה שנה וחודשיים כדי לחדש חקירה? זה שיהוי בלתי סביר. אגב, הוא כן סביר במובן ההחלטה של רוזנברג, הוא סביר במובן זה שכולם ידעו שזה קשקוש, שלא עומדים להעמיד לדין, שעומדים לזרוק את זה לפח עם המלצה לעובדים להסתדר.

עוד דבר, אתם תגידו לי, עורך דין רון גזית והיושב ראש המכובד יגיד לי, כי לי אין ניסיון, כמה זמן תימשך ההשעיה? אני רוצה להראות לכם משהו, תביא לי את

התקשי"ר, לפי סעיף 48(א) לתקשי"ר, שימו לב, סעיף 48 לתקשי"ר, כל מילה חשובה פה, תדגיש את הפרדוקס בבקשתו של הממונה, 'היה לשר יסוד סביר להניח כי עובד מדינה ביודעין מעל בתפקידו או השתמש בו לרעה, או שהפר את המשמעת הפרה זדונית וחמורה, או עבר עבירה פלילית שיש עמה קלון, והיה חשד סביר כי המשך עבודתו של העובד יביא לפגיעה חמורה בשירות המדינה, רשאי הוא להשעותו לתקופה שלא תעלה על', סליחה שאני כזה קצת ציני, '14 יום'.

היו"ר, אמיר גילת: זה השעיה, והעברה מתפקיד?

יוסי כהן: רגע, אני יודע, תאמין לי. כלומר במקרים החמורים ביותר משעים את העובד ל-14 יום, החמורים, באמת עבירות קשות. העברה מתפקיד ניהולי לעומת זאת היא לא מוגבלת בזמן, אבל כמו שהראיתי, יש דוגמאות. הסעיף הוא סעיף סל, אבל הוא נותן דוגמאות, אבל בואו נראה, נשאל את עצמנו, לכמה זמן יועבר מר נסטלבאום מתפקידו, באמת, לכם יש ניסיון. המשפט הזה יסתיים לפני שתחלוף שנה?

דוברת: לא.

יוסי כהן: ערעור ייקח עוד שנה, מתי אתה יוצא לפנסיה, מר נסטלבאום?

משה נסטלבאום: עוד מעט.

יוסי כהן: זהו, חיסול קריירה מקצועית של בן אדם , ברוע לב, בזדון, ברשעות שאין כדוגמתה, ברשלנות, והייתי אומר, מסכם, אתה עושה לי תנועות של 'תסכם כבר', דר' גילת.

היו"ר, אמיר גילת: לא, רציתי עוד משהו, כי בינתיים הגיע היום מכתב, אני העברתי אותו לחברי הוועד, זה מה שחיפשתי, לכן שוטטתי בטלפון, שהאגודה לשמירת זכויות הפרט למען ההומואים והלסביות וכו' קוראת לנו להשעות לאלתר, בגלל ההתבטאויות ההומופוביות. קודם כל אמרת שזה נאמר בהתבדחות הדעת וכו', אולי גם- - -

יוסי כהן: אני רוצה לומר לכם

היו"ר, אמיר גילת: - - - שמר נסטלבאום אינו הומופוב.

יוסי כהן: תקשיבו, חבר'ה, אני קופץ לנושא אחר. אתמול עמינוח-רוסק החליטה שלא לתת את הסדר הנושים של נוחי דנקנר. התראיינתי על זה בערוץ 10. תאמינו לי, החלטה שמונעת מפופוליזם, החלטה לא עסקית, החלטה שתביא לכך שהיא לא תמשיך להיות מנכ"לית, ואני אומר לכם את זה באחריות, מפני שיש את ה- - - מה קרה? היא הייתה צריכה לקבל 250 מיליון שקל או כלום, היא בחרה את טובת הבנק, 250 מיליון שקל, בא לפיד עם הברלנטין, סליחה, והפייסבוקים שלו, אני מצטער אם מישהו פה אוהב את לפיד- - -

היו"ר, אמיר גילת: זה יהיה מוקלט.

יוסי כהן: אז מה? בא והוא כתב לכולם בפייסבוק, הוא כתב למפקח על הבנקים, מה פתאום אישרתם? ממתי זה עניין של המפקח על הבנקים אם מאשרים הסדרי נושים או לא? אז אני בהקבלה לכל האגודות, אל"ף, אני אומר לכל האגודות ולפרוטוקול, מר נסטלבאום הוא לא הומופוב, יש לו הרבה חברים שהם לא סטרייטים, הוא מעולם לא התבטא כלפיהם כמו שטוענים, זו התשובה שצריכה להיות.

היו"ר, אמיר גילת: ולא נאמרו הדברים?

יוסי כהן: לא. אנחנו יכולים לחיות על פי פופוליזם של עמותה זו או אחרת? אני בטוח שאם תבדוק את ה-IP של מי שכתב את זה, תמצא או את רביד- - -

היו"ר, אמיר גילת: מכתב פורמלי.

יוסי כהן: אנונימי.

היו"ר, אמיר גילת: לא, מכתב פורמלי של- - -

יוסי כהן: שכתב מישהו ביוזמת מישהו שמעורב כאן. אני גם יכול לשלוח לכם מכתבים מכל מיני עמותות למען העובד.

רון גזית: זה לא אמור להשליך על שום דבר, אבל הוא ציין את זה פה.

יוסי כהן: אני רוצה לסכם. ברור שאם אנחנו באמת נלך להליך המשפטי, כאשר מר נסטלבאום לא ימשיך בתפקידו, זה עונש ללא משפט, זה גזר דין קשה מאוד. תחשבו כל אחד על עצמכם, כל אחד יכול להיקלע לסיטואציה כזאת, שבמהלך ניסיונות שלו לעשות רפורמה עובד התלונן עליו, איזה ממונה נלהב ולא מקצועי, סליחה על זה שישמע רוזנברג, ביום שאני אזמן אותו לחקירה אני אגיד לו כל מה שיש לי עליו, מחליט להגיש תובענה מכל מיני נימוקים ואז מה יקרה ברשות? כל מיני- - - מנהל יגיד, 'למה לי עכשיו להדיח את מוישל'ה מתפקידו, הוא לא עובד, הוא לא עושה כלום, אבל מה, אני צריך שהוא יגיש נגדי תלונה? הרי אתמול התבדחתי איתו על בחורה ואמרנו כך וכך, אז הוא יגיש נגדי תלונה על הטרדה מינית'. זה באמת לא לטובת הרשות, לבוא ולהדיח עובד. זו הדחה, בואו נקרא לילד בשמו. אלא אם, ובזה אני מוכן לעשות איתכם עסקה עכשיו, נעביר אותו מתפקידו הניהולי כמנהל חטיבת החדשות בטלוויזיה לתפקיד מנהל הטלוויזיה. זה אני מסכים. עם זה אין בעיה. אני לא צוחק, כי אז המרחק- - -

היו"ר, אמיר גילת: זה לא הפורום הזה.

יוסי כהן: כי אז המרחק בינו לבין העובדים יגדל, הסיכון שתהיה איזה אינטראקציה בינו לבין העובדים- - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב. עוד שאלות, חברים? אוקי, תודה רבה.

יוסי כהן: תודה לכם. אתה רצית לומר משהו?

משה נסטלבאום: אתה רוצה שאני אגיד?

יוסי כהן: רק אם אתה רוצה להגיד שני משפטים.

משה נסטלבאום: אני רוצה להגיד שלושה משפטים, או ארבעה.

יוסי כהן: תבקש מיושב הראש.

משה נסטלבאום: היושב ראש מאשר לי? מזה חודש וחצי או חודשיים אני קורא בכל אתרי האינטרנט שאני מטריד מינית סדרתי. יש לי משפחה, יש לי ילדים, יש לי מקורבים, יש לי אנשים שאוהבים אותי ומאמינים בטוהר המידות שלי ואני

נחשף, בזכות משפט שכתב הממונה על המשמעת בכתב התביעה, שאפשר לכתוב בו הכול, כידוע לכל המשפטנים, והעיתונים ואתרי האינטרנט מצטטים את המשפטים שעושים כותרת ואני לא הטרדתי מינית אף אחד. יכול להיות שבמקרה הרע אמרתי דברים שיש בהם אולי אמירה שלא ראויה, אבל לא הטרדתי מינית אף אחד, והניסיון לייחס לי הטרדה מינית מילולית הוא מעשה חמור ביותר, של שימוש בכוח המשרה על ידי מי שעשה את זה. אני רוצה להגיד לכם עוד דבר אחד, אני די ציפיתי לזה שינסו, בוא נגיד, למנוע את מינויי למנהל הטלוויזיה. יעיד כאן המנכ"ל, כשנכנסתי לחטיבת החדשות, די התלבטתי אם לקבל את התפקיד, הייתה שם אנרכיה לא נורמלית, עובדים לא השיבו לטלפונים, עובדים לא התייצבו לעבודה, מצאתי שם עובד, עיתונאי, שבמשך חמש שנים לא עשה אף כתבה, מצאתי שם תוהו ובוהו, אנשים בעיקר עסקו בדבר אחד, מילוי שעות נוספות. עשיתי שם סדר, כי לזה שלח אותי המנכ"ל, ואני רוצה גם להודות לו, כי קיבלתי ממנו גיבוי, אבל זה עלה לי במחיר הכבד של הניסיון לתפור לי תיק בצורה גסה ביותר.

אני רוצה להגיד עוד משהו, אני נקלעתי למחלוקת עם יגאל רביד, ואני לא אכנס לזה, משום שהוא השפיל עובדת בשם מיכל רבינוביץ ולא יכולתי להסכים לזה, ואני לא אסכים לזה. הוא השפיל אותה בצורה נוראית. אני קראתי לו אליי למשרד, אמרתי לו שאם זה יימשך לא יהיה מנוס ואני איאלץ לנקוט נגדו בצעדים. במקרה הזה אני אעדיף אותה על פניו. ואז הוא הלך ל'ידיעות אחרונות', מי זוכר את הכותרת שהייתה בגדול? שאני רוצה להדיח אותו בגלל שהוא מבוגר ולהעדיף אותה בגלל שהיא צעירה.

אני מסיים בדבר אחד. אני אבקש פשוט שתבינו שכל מה שקורה ועובר עליי, עובר עליי מסיבה אחת, שאני ממלא את תפקיד ללא פשרות, ואם הדברים האלה יתקבלו, כלומר אם תתקבל השעייתי, אם לא אתמנה לתפקיד מנהל הטלוויזיה, המשמעות היא שאתם נותנים את הכוח לכל עובד, בעצם כלי משחית בידיו ומנגנון סחיטה נגד המנהלים שלו, וזה חד משמעית.

לסיום אני רוצה להגיד עוד דבר אחד, שאני מתכוון לפעול בו באמצעות עורכי הדין שלי, על פי מידע שיש לי, יגאל רביד לפני שהוא הלך נועץ עם הייעוץ המשפטי של רשות השידור.

יוסי כהן: לא, לא, בוא נעצור פה. אני לא רוצה. תודה. תודה רבה לכם. אנחנו נחכה בחוץ.

(יוצאים).

רון גזית: חברים, אני רוצה לומר משהו מהזווית שלי. הדברים שנאמרו פה הם דברים שצריכים תשומת לב, הדברים שהוא כתב צריכים תשומת לב. אני מדבר עכשיו עליי, אתם תעשו מה שאתם רוצים, אני צריך זמן כדי לכתוב לכם חוות דעת מפורטת לגבי אותם שיקולים ופרמטרים שאתם צריכים לראות מול עיניכם. אני ער ללוח הזמנים ואני מוכן, אני יכול להגיד להתחייב, למרות שבידי הקדוש ברוך הוא רק להתחייב, להגיש לכם חוות דעת מפורטת, כולל כל פרמטר ופרמטר, וכולל מה אני חושב על כל פרמטר, כמובן בטווח שיקול הדעת שלכם בתוך שבוע. במילים אחרות, אם אתם תקבעו איתם פגישה נוספת, וזה מה שאני ממליץ לכם לעשות, לכל אחד מכם, שבוע מהיום, או סדר גודל כזה, או שוב, אם צריך לשאול שאלות הבהרה, כי אני חושב שזה יהיה יותר נכון, יותר רציני, גם מבחינת הנראות של הדברים, גם בגוף העניין, שניתן תשומת לב לנושא ולא תדונו ותקבלו החלטה חפוזה בלי לשקול את הדברים בצורה עמוקה. אני גם זקוק לזמן כדי לענות.

דובר: עלולים לאבד את הרושם של מה שהם שמעו בעוד שבוע.

רון גזית: אני אמרתי את דעתי, אתם תחליטו מה שאתם רוצים.

היו"ר, אמיר גילת: קודם כל אני רוצה להגיד שנתתי לעורך דין כהן לדבר באריכות, גם אם זה היה חזרה כמעט מדויקת על המכתב- - -

רון גזית: כן, הוא לא חידש.

היו"ר, אמיר גילת: ולמרות שלא קטעתי אותו שלא ישתמע כאילו אנחנו מסכימים עם הדברים, הן הביקורת על חקירת הממונה במשרד, הן על שר בממשלת ישראל. זה שלא עצרתי אותו זה לא אומר ש- - -

רון גזית: אבל הוא מדבר וצריך לתת לו, וזה נקרא שימוע, לתת לו עם נפש חפצה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני רק מעיר שזה שלא הערתי הערות באמצע, זה לא אומר שאני מסכים עם הדברים.

רון גזית: בוודאי.

היו"ר, אמיר גילת: חברים, אתם רוצים לקבל את עצתו של עורך דין גזית?

רון גזית: שאלתָ אותי משהו על בכל זאת, אני אגיד לך משדהו על בכל זאת. אני אגיד לך דבר אחד שאני מציע כאן לא לעשות, לא להיכנס למישורים הפרסונאליים של אסף. אפשר לשקול את הדברים, אבל לא להגיד שאסף עשה בכוונה, אסף רודף. אלה לא הכלים שלנו, זה לא מה שהתבקשנו. הוא דיבר ממרי לבו, הוא אמין במה שהוא אומר, עורך הדין הופיע מאוד יפה, אבל זה לא שייך שאנחנו צריכים לבחון את הדברים בצורה אובייקטיבית.

יואב הורוביץ: מה שקורה זה ש- - - כפי שאני רואה את הדברים. אנחנו עמדנו פה לפני חודשיים, מתי זה היה?

גאולה אבידן: בוועדת האיתור? כן.

יואב הורוביץ: לפני חודשיים והתחלנו להיכנס למערכת שיקולים של המתנות, ואני חושב ש- - - אני מאוד מתלבט, אני אגיד לך מה ההתלבטות שלי. אני חושב, אחת, שנגרם נזק גדול לרשות השידור בחודשיים האלה, נזק שנוצר כתוצאה מזה שלא מינינו באותו יום. זו דעתי, זו עמדתי.

רון גזית: כי אז קיבלתם את המכתב שלו? זה עיכב את המינוי.

יואב הורוביץ: ביושבנו פה. ומה שקרה זה שבחודשיים האלה נוצר איזה מן הליך פתוח שהוא גם יכול להתגלגל הלאה לסיפור שלא ייגמר לעולם- - -

רון גזית: יואב, דברי חכמים בנחת נשמעים, למעשה בחוכמה. אני לא יודע לאן אתם נוטים, כל אחד, וזה ממש לא אכפת לי, אני כן חושב שאם אתם תעבדו נכון, ואני מבטיח לכם שיש לכם את הפרמטרים הנכונים, יחד עם מרסיה, אתם תעמדו בצורה מאוד מיטבית, מאוד נכונה, ומי שירצה לתקוף את זה, להטב, או בומבך, או הוא, אני לא יודע מה אתם תחליטו, אתם חייבים לשקול, לראות פרמטרים, יש פה כיוון נכון לדבר הזה, תעבדו נכון, עוד שבוע זה כלום בשים לב לכלל הדברים, מאשר שעכשיו תעשו דיון חפוז, כל אחד יגיד מה שהוא מרגיש בבטן ואחר כך יהיה קשה מאוד להגן על זה. זו עצתי לכם.

יוני בן מנחם: עורך דין גזית, יכול להיות שבשבוע הזה יהיו עתירות- - -

רון גזית: לא יכולות להיות עתירות כשאתם בתוך התהליך. כל זמן שאתם בתהליך מסודר- - -

יוני בן מנחם: אני הבנתי מאיזה שאילתה, אם אינני טועה, שהם מתכוונים לעתור- - -

רון גזית: אתה יודע מה, אדרבא, אני יושב פה בשביל להגן עליך. אני יושב פה כדי להגיד לך איך לעשות את זה מסודר, לא כדי להביא אותך לתוצאה א' או ב', זה בכלל לא אכפת לי מה תהיה התוצאה.

היו"ר, אמיר גילת: המנכ"ל, נדמה לי, מתייחס לדרישה של האגודה לקבל החלטה מיידית.

רון גזית: אז האגודה- - - אף אחד לא רודף אחריך. אני חושב שסדר גודל של שבוע אחרי זה, אדרבא, שכל אחד שקל, קיבלתם פרמטרים, קיבלתם חוות דעת, מה יותר נכון מזה?

יואב הורוביץ: עורך דין גזית, שאלה נוספת. האם במהלך השבוע הזה ניתן לקבל, אם אתם יכולים- - - כי פה כביכול מתאסף חומר, אנחנו לא יכולים לבחון את החומר, אז מה קרה? מצד אחד אנחנו לא יכולים לבחון את הראיות, מצד שני

שמענו עכשיו כיצד טוען העורך דין והלקוח ואני לא הייתי רוצה שיהיה מצב שבנושא הזה נוספים כביכול טיעונים נוספים, שאני צריך לשקול אותם עוד פעם.

רון גזית: לא.

אסתי אפלבאום: זה נכון למועד של היום, של השימוע.

רון גזית: כמו שאמרתי לכם בפתח דבריי, על פי שאלתך, כל הטענות שלו לגבי הראיות, אתם צריכים להתעלם מהם. צדקת שלא הפסקת אותו, הפרמטרים שתצטרכו לשקול זה כאילו חוות הדעת או כתב התביעה הוא לכאורה נכון. עדיין יש הרבה מאוד כלים כדי לבחון את הדברים ולהגיע לתוצאות מתוך שיקול דעת. אתם לא צריכים להעמיד את מה שהוא אמר כנגד היעדר המידע שיש לכם מאסף רוזנברג. אם תעשו את זה ותציינו בהחלטה שלכם, בשיקול דעתכם, ששמעתם ממנו ולכן לכאורה לצורך העניין זה היה אגב הלצה משותפת, תעשו טעות.

יו"ר, אמיר גילת: גאולה, בעניין הפרוצדוראלי, את רוצה להמשיך עם זה הערב או לקבל את עצתו של רון גזית?

גאולה אבידן: ברור שלקבל את עצתו.

רון גזית: תשאל את האחרים, למה אתה פונה אל- - -

היו"ר, אמיר גילת: כי אסתי אמרה ויואב אמר.

מרסיה צוגמן: אני אשמח לקרוא את חוות הדעת.

גאולה אבידן: אני רוצה לומר שבוודאי שאני אמתין וזה נכון להמתין, אבל זה נכון שבתחושה הפנימית יש דברים שרוצים לומר, יש דברים שצריך לעשות ויש דברים שהם בוערים מבפנים, נכון או לא נכון, אבל אני חושבת שבהחלט אם אנחנו חושבים על מה נכון למי שישקול את ההחלטה שלנו, לדעתי ודאי צריך להמתין. אין מה למהר.

יעקב נווה: האם העובדות שהוא אמר, מבחינת לוח הזמנים, ברגע שהדברים נאמרו לפני שבע שנים וחל חוק ההתיישנות, אלה דברים בדוקים על ידך?

רון גזית: לא.

היו"ר, אמיר גילת: לא, הוא גם אומר להתייחס לכתב התובענה as is.

מרסיה צוגמן: אנחנו לא בית הדין.

יואב הורוביץ: עוד שאלה שאני שואל אותך. רק תגיד לנו, מבחינת רשות השידור, אני חושב שיש צורך, בין אם זה יהיה מר נסטלבאום ובין אם זה כל אחד אחר, שצריך את התהליך הזה לסיים כמה שיותר מהר וצריך למנות מנהל לטלוויזיה.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא הדיון כאן.

יואב הורוביץ: רק שנייה, הוא עורך דין שלנו ואני רוצה להתייעץ. אנחנו נמצאים באיזה מן דד לוק, מה הסיכוי שכתוצאה מהעובדה שזה מתארך אנחנו עכשיו נדחה את כל התהליך הזה? מה הסיכון שיבוא מישהו, איזה צד ג', יבצע איזה שהוא מהלך משפטי טכני כזה או אחר, בשבוע הזה, שירחיק אותנו וייקח את הפרשה הזו קדימה.

רון גזית: אני לא יכול להגיד לך מה הסיכוי שמישהו יעשה משהו. אני כן יכול לומר לך שהייעוץ שאני נותן לכם הוא הייעוץ הנכון, שיביא אתכם לדרך משפטית חזקה וטובה. אני חושב שאנחנו מדברים על ארכה של שבוע, לא נראה לי שזו דרמה גדולה, בשבוע הזה, פעם אחת, אני אכתוב חוות דעת מסודרת, פעם שנייה, תקבעו לעוד שבוע, מתי שאתם תמצאו ביומן, אני שוב אבוא, אני מקווה, בעזרת ה', ותקבלו החלטה.

גאולה אבידן: אבל אני גם חושבת שנכון, אם יש למישהו איזה שהיא שאלה או משהו כדי שלא נבוא עוד הפעם. אני למשל רוצה שתיתן את דעתך על הנושא של שיהוי ועדות כבושה.

רון גזית: אני אתייחס לזה.

היו"ר, אמיר גילת: גאולה, קודם כל מבחינת לוחות זמנים, ועדת האיתור נקבעה ליום שני הבא, זאת אומרת אנחנו חייבים להיות אחרי החלטה של הוועד המנהל.

רון גזית: אז תעשה את זה ביום ראשון וועדת האיתור ביום שני. ההצעה, לזמן לוועדת האיתור את נציגי אגודת העיתונאים. את אותם נציגים, אתה יודע את מי להזמין.

היו"ר, אמיר גילת: כן. יש גם חברים שלנו שהיו, כל החברים המקוריים. זה לא לפה.

אסתי אפלבאום: אתה חייב לעשות לוח זמנים אחר ליום ראשון.

היו"ר, אמיר גילת: אז אולי זה לא יהיה יום ראשון, זה יהיה יום חמישי.

רון גזית: לחמישי אני לא אספיק. אני צריך את הימים האלה. זה מורכב, אני צריך את הזמן.

אסתי אפלבאום: בסדר, שלישי-רביעי.

היו"ר, אמיר גילת: אבל ועדת האיתור ביום שני.

היו"ר, אמיר גילת: נפתור את זה. אחד, אנחנו נקבע את המועד בתוך כשבוע ימים.

רון גזית: אני אגיש לכם את חוות הדעת ביום ראשון בבוקר.

היו"ר, אמיר גילת: ודבר נוסף, אני מציע ,גאולה ואחרים, אם יש שאלות, אז או באמצעות המייל, או נעשה איזה שיחת ועידה אפילו.

רון גזית: אני הייתי מציע את הדבר הבא, לגבי שאלות. לא נוח לי לענות לאנשים בנפרד, אני מציע שכל השאלות ירוכזו, או אצלך, או אצל מרסיה, או אצל שניכם, תעבירו לי את השאלות ואתם תפיצו. זה יותר נכון גם מנהלית.

יואב הורוביץ: אבל בכל זאת אני רוצה לשאול שאלה. אנחנו מנועים מלהתייחס לחומר הראיות, כפי שאתה אמרת. לאור מה אתה כותב את חוות הדעת שלך?

רון גזית: אני אגיד לך בדיוק. מה שאני עושה, אני לוקח את הפרמטרים, שנדמה לי שהם כתובים כאן, ואני אגיד לכם איך היא תהיה בנויה. חלק ראשון של חוות הדעת ינמק ברמה המשפטית את מה שאמרתי לכם והתעקשתי, אתה אפילו

עימתת אותי איתו, קצת הרגשתי עם זה לא נוח, לאמת מבחינה משפטית מבוססת למה אסור לכם לראות את חומר הראיות. זה החלק הראשון. אחרי שאני אעשה את זה, אני אקח את הפרמטרים, נדמה לי שכולם כתובים פה, על כל פנים הם מבוססים בפסיקה ובכללים, ואני אגיד לכם מה לדעתי אתם צריכים לבחון בכל פרמטר ופרמטר.

יואב הורוביץ: ואיזה משקל, אמרת שיש דברים שהם יותר- - -

רון גזית: אני לא יודע אם 1 עד 5, איזה משקלות.

יואב הורוביץ: ברור. אתה אומר שזה לא 100 חלקי 20.

רון גזית: בוודאי. אני אתן לכם דוגמה. יש מספר פסקי דין שקבעו שהומופוביה, בניגוד למה שהוא אמר, זה כן הטרדה מינית. להגיד אמירות מהסוג הזה. יש אפילו פסק דין שאומר מה קורה כשאומרים דבר כזה אגב הלצה בין ממונה לאיש שמתחתיו, יש לזה השלכות, באיזה מדרג חומרה רואים את זה.

גאולה אבידן: על אף שלא נאמר לנו שהיו ביניהם יחסי עובד-מעביד.

רון גזית: לא, ממונה-כפיף. לכן השאלה שלך בעניין הזה הייתה חזקה מאוד, כי אתה אמרת האם בכתב האישום מופיע המועד. אם לא מופיע המועד, אולי לא היו כפיפים. רשמתי לפניי לבדוק את זה, זו הייתה שאלה מאוד ממקדת ועכשיו את חוזרת עליה. נכון. אתם צודקים שצריך לבחון את זה מזווית כתב האישום, ובמקום שיש ספק הספק צריך להיות לטובתו.

גאולה אבידן: אני רוצה לשאול עוד דבר. אני מניחה שנייר העמדה שתוציא, מה שתוציא, זה משהו שהוא יותר הסבר ולא מה שאתה חושב.

רון גזית: נכון. מה שאני אוציא- - -

גאולה אבידן: מכיוון שראשית דעתנו היא הדעה הרלוונטית, ושנית, אנחנו לא רוצים שתהיה פה איזה שהיא דעה שמחר-מחרתיים יעמתו אותנו עם אותה דעה, הנה, הייעוץ המשפטי אמר לכם איקס ואתם אמרתם וואי.

רון גזית: תקשיבי, בנייר לא תראו המלצה כמו אשר על כן אני מציע א' או ב'. יהיו פרמטרים לשיקול. אבל אני אבוא לפה ואם אתם תשאלו אותי, אם תרצו, יכול להיות שלא תשאלו אותי, 'מה אתה חושב בנושא כזה או אחר?' אני אגיד לכם. פתחתי ואמרתי, אתם זוכרים, לפני שלוש שעות, כשנכנסתי לחדר, שהנושא גבולי. מטבע הדברים הוא גבולי, פירוש הדבר שיש לכם מרווח שיקול דעת. התפקיד שלי זה לא להגיד לכם מה לעשות, התפקיד שלי זה לתת לכם כלים להחלטה.

גאולה אבידן: כן, אבל גם בכלים להחלטה, אתה יודע שהכלים הם לא לכאן, היא אומרת. כמי שמלמדת איזה שהוא מקצוע ויש עמיתים שמלמדים את זה בדיוק באופן אחר, כל אחד בוחן את פסקי הדין שהוא רוצה להביא בפני התלמידים כדי להראות להם איזה שהיא התוויה.

רון גזית: אבל אני אובייקטיבי, אני- - -

גאולה אבידן: לא, אני אומרת שזה לא איזה משהו שהוא שחור או לבן ואז ברורים הדברים, אבל מה שאני אומרת, שבאופן ודאי זו תהיה איזה שהיא- - - נגיד להאיר את הנושא.

אסתי אפלבאום: יש לי בקשה, בואו דקה נעשה פאוזה בנושא, כי אני מציעה שנקבל את הצעתו, הוא עורך דין ותיק, מכובד- - -

רון גזית: קוראים לי רון גזית, שכחת את השם שלי.

אסתי אפלבאום: לא, ממש לא שכחתי. אני יודעת עוד כמה דברים.

גאולה אבידן: אסתי, אני מתנצלת שאני- - - כל מה שהבאנו, זה כי אני לא רוצה עוד פעם שיגידו לי עדיף בן נגדי וכו', אני רוצה אותו כי אני רוצה לישון בשקט. נקודה.

אסתי אפלבאום: בסדר, מסכימה איתך.

רון גזית: אני אומר לך בצורה מאוד ברורה. אני לא יודע, יש פה דעות שונות, אני מניח, ייעוץ משפטי/לא ייעוץ משפטי, הנייר שלי הוא נייר אובייקטיבי,

הוא לא יגיד לכם מה לעשות, הוא לא ייתן המלצה, אם אתם תרצו אני לרשותכם בכל רגע, אבל הוא לא יכתוב את זה, הוא יכתוב פרמטרים לשיקול דעת.

יוני בן מנחם: האם יש לוועד המנהל סמכות לקבל החלטה נניח לא להשעות אבל להטיל עליו מגבלות, למשל ששני העובדים האלה, או השלושה, שדיברו נגדו, למשל יהיו כפופים או יטופלו מנהלית נניח על ידי המנכ"ל.

רון גזית: אני חושב שכן.

יוני בן מנחם: אתה תתייחס לזה?

רון גזית: אם אתה שואל אני אתייחס, לא רשמתי, אבל זו נקודה.

מרסיה צוגמן: זה אחד מהפרמטרים.

רון גזית: אבל הוא רוצה שבתוך המגבלה לבחון את האפשרות ש- - -

יוני בן מנחם: כן, לבחון את האפשרות לא להשעות אותו אבל להטיל עליו מגבלות.

רון גזית: מגבלות במסגרת התפקיד.

יוני בן מנחם: נכון.

רון גזית: אני אתייחס.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה שנקבל החלטה, כי אנחנו גם צפויים לשאלות גם בכתב וגם מעיתונאים, וגם מהצד השני, שהוועד המנהל שמע היום את- - -

רון גזית: לא להתייחס כלום. כן, שמענו ו- - -

היו"ר, אמיר גילת: ברור, שמע את טיעוניו ו- - -

רון גזית: ויצא לשקול, אני חושב שזה מאוד מכובד שאתם שוקלים.

היו"ר, אמיר גילת: וייתן את החלטתו במועד אחר.

רון גזית: בדיוק.

היו"ר, אמיר גילת: תודה, הישיבה נעולה.

הישיבה נעולה